

Bruselis, 2018 03 21
COM(2018) 148 final

2018/0073 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**dėl bendros skaitmeninių paslaugų mokesčio, kuriuo apmokestinamos pajamos,
gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistemos**

{SWD(2018) 81} - {SWD(2018) 82}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Bendroji skaitmeninė rinka yra vienas iš pagrindinių Europos Komisijos politinių prioritetų¹, kuri įgyvendinant gyventojams ir įmonėms siekiama atverti daugiau skaitmeninių galimybių per 500 mln. ES vartotojų turinčioje rinkoje. Norint išnaudoti visas bendrosios skaitmeninės rinkos teikiamas galimybes, šiai rinkai būtina moderni ir stabili mokesčių sistema, kuri padėtų skatinti inovacijas, spręsti rinkos susiskaidymo problemas ir atverti galimybes visiems rinkos dalyviams naudotis nauja dinamiška rinka sąžiningomis ir subalansuotomis sąlygomis. Užtikrinti sąžiningą skaitmeninės ekonomikos apmokestinimą siekiama ir įgyvendinant Europos Komisijos sąžiningos ir veiksmingos mokesčių sistemos Europos Sąjungoje darbotvarkę².

Skaitmeninė ekonomika keičia mūsų bendravimo, vartojimo ir verslo modelius. Skaitmeninio verslo įmonės auga daug sparčiau nei visa ekonomika ir ši tendencija turėtų tęstis. Skaitmeninės technologijos teikia daug naudos visuomenei ir, žvelgiant iš mokesčių sistemos perspektyvos, atveria galimybių mokesčių administratoriams bei siūlo sprendimų, kaip mažinti administracinę naštą, sudaryti geresnes mokesčių institucijų bendradarbiavimo sąlygas, kovoti su mokesčių slėpimu.

Politikos formuotojai šiuo metu stengiasi rasti sprendimų, kurie užtikrintų sąžiningą ir veiksmingą apmokestinimą, nes skaitmeninė ekonomikos transformacija įgauna pagreitį, o galiojančios pelno apmokestinimo taisyklės yra atgyvenusios ir atsilieka nuo šių pokyčių. Visų pirma, dabartinės taisyklės nebeatitinka esamų aplinkybių, kai yra lengva prekiauti internetu kitose šalyse fiziškai jose nebūnant, kai įmonių veikla labai priklauso nuo sunkiai įvertinamo nematerialiojo turto, o naudotojo kuriamas turinys ir duomenų rinkimas tapo pagrindiniais veiksniais, kurių pagalba skaitmeninio verslo įmonės kuria vertę.

Kalbant apie tarptautinį lygmenį, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) savo 1 veiksmo ataskaitoje³, kuri 2015 m. paskelbta kaip EBPO mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) projekto dalis, jau yra pripažinusi, kad tarptautinio apmokestinimo srityje kyla naujų uždavinių, susijusių su skaitmeninimu ir tam tikrais dėl jo atsiradusiais verslo modeliais. Paskelbus šią ataskaitą, G 20 finansų ministrai dar kartą patvirtino remiantys EBPO darbą, atliekamą apmokestinimo ir skaitmeninimo srityse. Taigi, EBPO parengė skaitmeninės ekonomikos apmokestinimo tarpinę ataskaitą⁴, kuri 2018 m. kovo mėn. buvo pristatyta G 20 finansų ministrams. Tarpinėje ataskaitoje nagrinėjamas poreikis tarptautinę mokesčių sistemą pritaikyti prie ekonomikos skaitmeninimo ir nurodomi elementai, į kuriuos turi atsižvelgti šalys, pageidaujantios nustatyti laikinas priemones uždaviniams, kurių kyla dėl skaitmeninimo, spręsti.

Sąjungos lygmeniu tokie uždaviniai buvo nurodyti 2017 m. rugsėjo 21 d. priimtame Komisijos komunikate „Sąžininga ir veiksminga apmokestinimo sistema Europos Sąjungos

¹ COM(2015) 192 *final*.

² COM(2015) 302 *final*.

³ EBPO (2015 m.), „Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy: Action 1 – 2015 Final Report“, OECD Publishing, Paris.

⁴ EBPO (2018 m.), „Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS“, OECD Publishing, Paris.

bendrajai skaitmeninei rinkai⁵. Dabartinė iniciatyva paminėta ir Komisijos Pirmininko J.-C. Junckerio ketinimų rašte, pridėtame prie Pranešimo apie Sąjungos padėtį 2017 m.⁶. Kalbant apie valstybes nares, keletas ES finansų ministrų pasirašė politinį pareiškimą („Bendra iniciatyva dėl skaitmeninės ekonomikos sektoriuje veikiančių bendrovių apmokestinimo“), kuriame buvo pareikštas pritarimas su ES teise derantiems veiksmingiems sprendimams, „grindžiamiems koncepcija, pagal kurią būtų nustatytas vadinamasis „išlyginamasis mokestis“, taikomas skaitmeninę veiklą vykdančių įmonių ES sukuriamai apyvartai⁷. Šis pareiškimas pasirašytas po to, kai 2017 m. spalio 19 d. Europos Vadovų Taryba priėmė išvadą,⁸ kuriose pabrėžtas „veiksmingos ir teisingos mokesčių sistemos, kuri būtų tinkama skaitmeniniam amžiui, poreikis“. Be to, 2017 m. gruodžio 5 d. ECOFIN tarybos priimtose išvadose⁹ atkreiptas dėmesys į tai, kad daugelis valstybių narių yra suinteresuotos taikyti laikinąsias priemones, pavyzdžiui, išlyginamąjį mokestį, grindžiamą Sąjungoje vykdomos skaitmeninės veiklos pajamomis, ir pareikšta nuomonė, kad šias priemones taip pat galėtų įvertinti Komisija.

Šiuo pasiūlymu reaguojama į minėtus raginimus imtis veiksmų ir laikina priemonė sprendžiama problema, susijusi su tuo, kad dabartinės pelno mokesčio taisyklės nėra tinkamos skaitmeninei ekonomikai.

Dabartinės pelno mokesčio taisyklės buvo parengtos tradicinėms įmonėms ir yra pagrįstos principu, kad pelnas turėtų būti apmokestinamas ten, kur sukurama vertė. Tačiau minėtos taisyklės daugiausia buvo parengtos XX a. pradžioje ir skirtos tradicinėms fizinėms įmonėms; jose apibrėžiami veiksniai, dėl kurių atsiranda teisė apmokestinti tam tikroje šalyje (kur turi būti apmokestinama), ir nustatoma, kiek įmonės pajamų priskiriama tam tikrai šaliai (kiek turi būti apmokestinama), daugiausia atsižvelgiant į fizinį buvimą toje šalyje. Vadinasi, asmenys, kurie nėra rezidentai mokesčių tikslais, tam tikroje šalyje įgyja prievolę mokėti mokestį tik tuo atveju, jeigu toje šalyje jie turi nuolatinę buveinę. Tačiau tokios taisyklės neapima skaitmeninės veiklos pasaulinės aprėpties, kai fizinis buvimas nebėra būtinas, kad būtų galima teikti skaitmenines paslaugas. Be to, skaitmeninio verslo įmonės nuo tradicinių skiriasi savo savybėmis – tuo, kaip kuriama vertė, skaitmeninio verslo įmonių gebėjimu savo veiklą vykdyti nuotoliniu būdu, galutinių naudotojų indėliu į vertės kūrimo procesą, nematerialiojo turto svarba, rinkos struktūrą, kurios remiasi principu, kad laimėtojai tenka didžioji dalis, ir kurios grindžiamos stipriu tinklo poveikiu bei didžiųjų duomenų verte, įsitvirtinimo tendencija.

Dabartinės pelno mokesčio taisyklės taikant skaitmeninei ekonomikai ėmė nesutapti pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vieta, ypač verslo modelių, kurie iš esmės pagrįsti naudotojo dalyvavimu, atveju. Mokesčių srityje dėl tokios padėties kyla dvejopa problema. Visų pirma, naudotojų indėlis, kuriuo įmonei faktiškai kuriama vertė, gali būti gaunamas mokesčių

⁵ COM(2017) 547 final.

⁶ Sąjungos padėtis 2017 m. 2017 m. rugsėjo 13 d. Ketinimų raštas Pirmininkui Antonio Tajani ir Ministrui Pirmininkui Jūrii Ratasui, žr. https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/letter-of-intent-2017_lt.pdf.

⁷ Politinis pareiškimas „Bendra iniciatyva dėl skaitmeninės ekonomikos sektoriuje veikiančių bendrovių apmokestinimo (http://www.mef.gov.it/inevidenza/banner/170907_joint_initiative_digital_taxation.pdf), kurį Tarybai pirmininkaujančiai Estijai 2017 m. rugsėjo mėn. pateikė Vokietija, Prancūzija, Italija ir Ispanija.

⁸ 2017 m. spalio 19 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvados (dok. EUCO 14/17).

⁹ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos išvados dėl reagavimo į pelno apmokestinimo problemas skaitmeninėje ekonomikoje (FISC 346 ECOFIN 1092).

jurisdikciją turinčioje šalyje, kurioje skaitmeninę veiklą vykdanči įmonė nėra fiziškai įsisteigusi (ir todėl, remiantis dabartinėmis taisyklėmis, nėra joje įsisteigusi mokesčių tikslais) ir kurioje dėl minėtų priežasčių pelno, gauto iš tokios veiklos, negalima apmokestinti. Antra, net jei įmonė turi nuolatinę buveinę šalyje, kurioje yra naudotojai, į naudotojo dalyvavimu sukurtą vertę neatsižvelgiama priimant sprendimą, kokio dydžio mokesčiai turėtų būti mokamas kiekvienoje šalyje. Tokia padėtis taip pat turi pasekmių dėl pavojaus, kad gali būti dirbtinai vengiama laikytis nuolatinės buveinės taisyklių ir iškraipoma skaitmeninės rinkos dalyvių konkurencija, todėl daromas neigiamas poveikis pajamoms.

Komisija pripažino, kad, atsižvelgiant į tai, kad šis uždavinys yra pasaulinis, būtų idealu rasti daugiašalius tarptautinius skaitmeninės ekonomikos apmokestinimo sprendimus. Komisija glaudžiai bendradarbiauja su EBPO, siekdama remti tarptautinio sprendimo kūrimą. Tačiau dėl problemos sudėtingumo ir plataus spręstinių klausimų spektro pažanga tarptautiniu lygmeniu daroma lėtai ir gali prireikti laiko, kol bus pasiektas tarptautinis sutarimas. Dėl šios priežasties Komisija nusprendė imtis veiksmų ir šiandien siūlo pelno mokesčio taisyklės Sąjungos lygmeniu pritaikyti prie skaitmeninio verslo įmonių savybių¹⁰ ir rekomenduoti, kad valstybės narės šį visapusišką sprendimą įtrauktų į savo sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo su Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiomis šalimis ir teritorijomis¹¹. Nors ECOFIN Taryba 2017 m. gruodžio 5 d. išvadose taip pat pabrėžė, kad pirmenybę teikia visuotiniam sprendimui ir stengiasi, kad būtų atidžiai stebimi tarptautiniai pokyčiai ateityje ir būtų apsvarstytos galimybės imtis reikiamų atsakomųjų veiksmų, ji pritarė ES veiksmams. Nors teikiami šie pasiūlymai, labai svarbu tęsti EBPO pradėtą darbą, kad šiuo klausimu būtų pasiektas tarptautinis sutarimas. Komisija atidžiai stebės tolesnius pokyčius.

Kol ieškoma visapusiško sprendimo, kuriam priimti ir įgyvendinti gali prireikti laiko, valstybės narės jaučia spaudimą imtis veiksmų šiuo klausimu, nes yra rizikos, kad laikui bėgant jų pelno mokesčio bazės gerokai nukentėjo nuo erozijos, be to, vis labiau suprantama, kad padėtis yra nesąžininga. Dešimt valstybių narių nustatė ar konkrečiai suplanavo vienašales riboto šios problemos sprendimo priemones ir ši tendencija auga toliau, o priimamos priemonės labai skiriasi taikymo apimtimi bei pagrindu. Valstybėms narėms pavieniui imantis tokių nesuderintų priemonių kyla pavojus, kad vyks tolesnis bendrosios rinkos susiskaidymas ir bus iškraipoma konkurencija, o tai trukdytų plėtoti naujus skaitmeninius sprendimus ir kenktų bendram Sąjungos konkurencingumui.

Taigi, Komisija turi imtis veiksmų ir pasiūlyti suderintą požiūrį į laikiną sprendimą, kuriuo būtų tikslingai sprendžiama ši problema. Šiuo tikslu pasiūlyme nustatoma bendra pajamų, gautų apmokestinamiesiems asmenims teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, mokesčio (toliau – skaitmeninių paslaugų mokesčio arba SPM) sistema. Konkretus šio pasiūlymo tikslas – pasiūlyti pajamoms, gaunamoms teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, skirtą priemonę, kuri būtų lengvai įgyvendinama ir padėtų suvienodinti sąlygas pereinamuoju laikotarpiu, kol bus įgyvendintas visapusiškas sprendimas.

Tai dera su bendrais šio pasiūlymo, kuriuo siekiama toliau nurodytų tikslų, uždaviniais:

- saugoti bendrosios rinkos vientisumą ir užtikrinti jos tinkamą veikimą;

¹⁰ Tarybos direktyvos, kuria nustatomos taisyklės, susijusios su įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimu, pasiūlymas (COM(2018) 147 *final*).

¹¹ Komisijos rekomendacija dėl įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimo (C(2018) 1650 *final*).

- užtikrinti tvarius viešuosius finansus Sąjungoje ir apsaugoti nacionalines mokesčio bazes nuo erozijos;
- užtikrinti socialinio teisingumo išsaugojimą ir vienodas sąlygas visoms Sąjungoje veikiančioms įmonėms ir
- kovoti su agresyviu mokesčių planavimu ir panaikinti esamas tarptautinių taisyklių spragas, dėl kurių tam tikros skaitmeninio verslo įmonės gali išvengti apmokestinimo šalyse, kuriose jos veikia ir kuria vertę.
- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šis pasiūlymas parengtas Sąjungos ir tarptautiniu lygmenimis dedant pastangas dabartinę mokesčių sistemą pritaikyti prie skaitmeninės ekonomikos.

Tarptautiniu lygmeniu uždavinys užtikrinti sąžiningą visų skaitmeninės ekonomikos dalyvių pajamų apmokestinimą jau buvo nurodytas pagal EBPO / G 20 / BEPS projekto 1 veiksmą, EBPO parengė skaitmeninės ekonomikos apmokestinimo tarpinę ataskaitą, kuri 2018 m. kovo mėn. buvo pristatyta G 20 finansų ministrams.

Kalbant apie Sąjungos lygmenį, nustatyti sąžiningas skaitmeninės ekonomikos apmokestinimo taisykles siekiama įgyvendinant Komisijos sąžiningo apmokestinimo darbotvarkę, kuria bus prisidedama prie pastaraisiais metais atliktų pelno mokesčio sistemos patobulinimų. Spręsdama šį klausimą, 2016 m. Komisija iš naujo pateikė pasiūlymą dėl bendros pelno mokesčio bazės (BPMB)¹², kuri padėtų užtikrinti konkurencingą, sąžiningą ir tvirtą įmonių apmokestinimo sistemą bendrojoje rinkoje. Skaitmeninės ekonomikos PVM srityje keliamus uždavinius Komisija taip pat sprendžia savo pasiūlyme dėl elektroninės prekybos, kurį Taryba priėmė 2017 m. gruodžio mėn.¹³ ir kuris dera su kitomis teisėkūros priemonėmis, nustatytomis 2016 m. PVM veiksmų plane¹⁴.

Šis pasiūlymas yra dalis teisės aktų rinkinio, į kurį taip pat įtrauktas direktyvos dėl visapusiško sprendimo pasiūlymas¹⁵, rekomendacija valstybėms narėms įtraukti visapusišką sprendimą į savo sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo su Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiomis šalimis ir teritorijomis¹⁶ ir komunikatas, kuriame išdėstomos aplinkybės ir paaiškinama pasiūlymų sąsaja¹⁷. Kaip paaiškinta komunikate, principai, kuriais grindžiamas šias pasiūlymas, ir visų pirma sąvoka „naudotojo kuriama vertė“, suderinti su direktyvos dėl visapusiško sprendimo pasiūlymu ir rekomendacija. Ši laikina priemonė visų pirma taikytina tais atvejais, kai naudotojų indėlis kuriant vertę įmonei yra reikšmingesnis, tuo tarpu naudotojo kuriama vertė taip pat yra ir veiksnys, kurį visapusišku sprendimu siekiama įtvirtinti pelno mokesčio sistemoje.

¹² COM(2016) 685 *final* ir COM(2016) 683 *final*.

¹³ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL L 348, 2017 12 29, p. 7).

¹⁴ COM(2016) 148 *final*.

¹⁵ COM(2018) 147 *final*.

¹⁶ C(2018) 1650 *final*.

¹⁷ COM(2018) 146 *final*.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šis pasiūlymas taip pat suderinamas su bendrosios skaitmeninės rinkos strategija¹⁸, kuria Komisija įsipareigoja sudaryti galimybę asmenims ir įmonėms vykdyti veiklą internete sąžiningos konkurencijos sąlygomis, taip pat sudaryti skaitmenines galimybes asmenims ir įmonėms ir sustiprinti Europos, kaip skaitmeninės ekonomikos pasaulinės lyderės, padėtį.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Siūloma direktyva grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsniu. Pagal šią nuostatą Taryba, spręsdama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, gali vieningai priimti nuostatas dėl valstybių narių netiesioginio apmokestinimo srities taisyklių suderinimo, būtino užtikrinti, kad bus sukurta ir ims veikti vidaus rinka bei bus išvengta konkurencijos iškraipymo.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą subsidiarumo principą. Laukdamas, kol Sąjungos lygmeniu bus imtasi bendrų suderintų veiksmų pelno mokesčio sistemai pertvarkyti siekiant į jos taikymo sritį įtraukti įmonių skaitmeninę veiklą, valstybės narės gali imtis vienašalių laikinų priemonių, siekdamas spręsti uždavinius, susijusius su skaitmeninės ekonomikos įmonių apmokestinimu. Tam tikrų labai skirtingo pobūdžio priemonių valstybės narės jau ėmėsi arba ketina imtis. Todėl ES veiksmai būtini siekiant mažinti bendrosios rinkos susiskaidymą ir užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui, kuris gali atsirasti nacionalinių lygmeniu tvirtinant tokius skirtingus vienašalius veiksmus. Be to, ES sprendimas, o ne skirtinga valstybių narių nacionalinė politika padėtų mažinti reikalavimų laikymosi našta, teksiančią įmonėms, kurioms bus taikomos naujosios taisyklės; toks sprendimas tarptautinei bendruomenei taip pat būtų aiškus ženklas, kad ES yra įsipareigojusi imtis veiksmų, susijusių su poreikiu užtikrinti sąžiningą skaitmeninės ekonomikos apmokestinimą.

- **Proporcingumo principas**

Ši tinkamiausia galimybė suderinama su proporcingumo principu, t. y. ja neviršijama to, kas būtina Sutartyse įtvirtintiems tikslams pasiekti, visų pirma sklandžiam bendrosios rinkos veikimui užtikrinti. Kaip matyti iš atitikties subsidiarumo principui, valstybės narės neturi galimybės išspręsti problemos nekliudydamos bendrajai rinkai. Be to, šiuo pasiūlymu siekiama nustatyti bendrą mokesčio struktūrą, o valstybėms narėms paliekama pakankamai laisvės savo nuožiūra faktiškai nustatyti tam tikrus su priemone susijusius administracinius aspektus, kaip antai apskaitos, įrašų tvarkymo ir kitas prievoles, kuriomis siekiama užtikrinti, kad mokėtinas SPM būtų iš tikrųjų sumokėtas. Valstybės narės taip pat gali priimti priemones, susijusias su SPM vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo prevencija, ir išlaiko kompetenciją užtikrinti SPM mokėjimą ir pagal savo taisykles bei procedūras vykdyti mokesčio auditą. Taip pat žr. su šiuo pasiūlymu susijusio poveikio vertinimo 9.4.2 skirsnį¹⁹.

¹⁸ COM(2015) 192 *final*.

¹⁹ SWD(2018) 81 *final*.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė yra direktyva, kuri yra vienintelė galima priemonė, kai teisinis pagrindas yra SESV 113 straipsnis.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų strategija buvo orientuota į tris pagrindines suinteresuotųjų subjektų grupes: valstybių narių mokesčių administratorius, įmones ir piliečius. Konsultacijos buvo vykdomos dviem pagrindinėmis kryptimis: buvo suorganizuotos atviros viešos konsultacijos (per daugiau nei 12 savaitių, nuo 2017 m. spalio 26 d. iki 2018 m. sausio 3 d., gauti iš viso 446 atsiliepimai), o visiems Sąjungos mokesčių administratoriams buvo išsiųsta tikslinė apklausa. Apie šią iniciatyvą buvo informuoti ir Gero mokesčių valdymo platformos (kuriai priklauso visi Sąjungos mokesčių administratoriai ir 15 organizacijų, atstovaujančių įmonėms, pilietinei visuomenei bei mokesčių specialistams) nariai, kurių nuomonę buvo siekiama sužinoti. Atsižvelgta ir į spontaniškai pateiktus atsiliepimus. Kaip matyti iš prie šio pasiūlymo pridedamo poveikio vertinimo 2 priedo, suinteresuotieji subjektai (10 iš 21 nacionalinių mokesčių administratorių ir 53 proc. atvirose viešose konsultacijose dalyvavusių respondentų) kaip tinkamiausią laikino sprendimo galimybę nurodė pajamų, gaunamų teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, mokesčių.

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymo poveikio vertinimą 2018 m. vasario 7 d. apsvarstė Komisijos Reglamentavimo patikros valdyba. Valdyba paskelbė teigiamą nuomonę apie pasiūlymą ir pateikė keletą rekomendacijų, į kurias buvo atsižvelgta rengiant galutinę poveikio vertinimo versiją. Valdybos nuomonė, rekomendacijos ir paaiškinimas, kaip į jas atsižvelgta, pateikiami prie šio pasiūlymo pridedamo tarnybų darbinio dokumento 1 priede²⁰. Žr. to dokumento 3 priede pateiktą apžvalgą, kurioje nurodoma, ką ir kaip šis pasiūlymas paveiktų.

Šio pasiūlymo poveikio vertinime išnagrinėtos kelios galimos laikino sprendimo galimybės. Vis dėlto, atsižvelgiant į keletą teisinių suvaržymų, tapo aišku, kad dėmesį reikėtų sutelkti į pajamų, gaunamų teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, mokesčių. Buvo apsvarstytos kelios tokio SPM struktūros (žr. poveikio vertinimo 9.2 skirsnį), visų pirma jo taikymo srities (kokios paslaugos patektų į jo taikymo sritį), apyvartos ribos taikymo (kurioms įmonėms jis būtų taikomas), mokesčio tarifo ir mokesčio rinkimo galimybės.

Kaip paaiškinta poveikio vertinime, tinkamiausia šios galimybės struktūra būtų ribotos taikymo srities mokesčiai, kuriuo būtų apmokestinamos įmonių bendrosios pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, kai labai svarbus vaidmuo tenka naudotojo kuriamai vertei ir kai apmokestinamiesiems asmenims, privalantiems mokėti tą mokesčių, būtų priskiriamos tik įmonės, kurių rodikliai viršija dvi su pajamomis susijusias ribas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės jokio poveikio ES biudžetui.

²⁰ SWD(2018) 81 *final*.

5. KITI ELEMENTAI

• Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka

Priėmus direktyvą, Komisija stebės jos įgyvendinimą ir taikymą glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir, remdamasi prie šio pasiūlymo pridedamo poveikio vertinimo 10 skirsnyje nustatytais rodikliais, vertins, koku mastu pasiekama jos tikslų.

• Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

Terminų apibrėžtys (2 straipsnis)

Šiame straipsnyje pateikiamos įvairių sąvokų, kurios būtinos siekiant taikyti direktyvos nuostatas, apibrėžtys.

Apmokestinamos pajamos (3 straipsnis)

Šiame straipsnyje apibrėžiama, kokios pajamos šioje direktyvoje laikomos apmokestinamomis pajamomis.

SPM – tai tikslinės taikymo apimties mokestis, kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, kurių būdinga ypatybė – naudotojo kuriama vertė. Į SPM taikymo sritį patenka tokios paslaugos, kurių atveju naudotojo dalyvavimas skaitmeninėje veikloje tą veiklą vykdančiai įmonei yra esminis indėlis, dėl kurio ta įmonė iš tos veiklos gali gauti pajamų. Kitaip tariant, į šios direktyvos taikymo sritį patenka verslo modeliai, kurie savo dabartine forma negalėtų egzistuoti be naudotojo dalyvavimo. Tų skaitmeninių paslaugų naudotojų atliekamas vaidmuo yra unikalus ir sudėtingesnis už klientui paprastai tenkantį vaidmenį. Minėtos paslaugos gali būti teikiamos nuotoliniu būdu, o jų teikėjas nebūtinai turi būti fiziškai įsisteigęs naudotojų buvimo ir vertės kūrimo šalyje. Todėl dėl tokių verslo modelių atsiranda didžiausias skirtumas tarp pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vietos. Tačiau apmokestinti reikia ne patį naudotojo dalyvavimą, o pajamas, gautas naudotojo indėlių pavertus pinigais.

Yra keletas būdų, kaip naudotojas savo dalyvavimu gali prisidėti prie įmonės kuriamos vertės. Pavyzdžiui, skaitmeninio verslo įmonės gali išvesti duomenis apie naudotojų veiklą skaitmeninėse sąsajose, o tokiais duomenimis paprastai naudojama siekiant nukreipti reklamą tiems naudotojams, arba tokie duomenys gali būti už užmokestį perduodami trečiosioms šalims. Kitas būdas – aktyvi ilgalaikė naudotojų veikla daugiašalėse skaitmeninėse sąsajose, pagrįstose tinklo poveikiu, kai, plačiąja prasme, paslaugos vertė auga kartu su sąsajos naudotojų skaičiumi. Tokių sąsajų atveju vertė susijusi su naudotojų tarpusavio ryšiais ir naudotojų tarpusavio sąveika, kuri neretai reiškia, kad naudotojai įkelia informaciją ir ja dalijasi tinkle. Tos daugiašalės skaitmeninės sąsajos taip pat gali palengvinti susijusį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, o toks prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra dar vienas akivaizdus naudotojo dalyvavimo būdas.

Atsižvelgiant į keletą pirmiau aprašytų naudotojo dalyvavimo būdų, pajamos, kurioms būtų taikomas šis mokestis (apmokestinamos pajamos) būtų pajamos, gautos teikiant bet kokias toliau išvardytas paslaugas (apmokestinamas paslaugas), nurodytas 3 straipsnio 1 dalyje:

- paslaugas, susijusias su skaitmeninės sąsajos naudotojams skirtos reklamos skelbimu toje sąsajoje, taip pat paslaugas, susijusias su apie naudotojus surinktų duomenų, sugeneruotų iš tokių naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose, perdavimu;
- paslaugas, susijusias su daugiašalės skaitmeninės sąsajos, kuri naudotojams padeda rasti kitus naudotojus ir sąveikauti su jais ir kuri gali palengvinti susijusį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, teikimu (tokios paslaugos gali būti vadinamos ir tarpininkavimo paslaugomis).

Reklamos paslaugų, susijusių su skaitmeninės sąsajos naudotojams skirtos kliento reklamos skelbimu toje skaitmeninėje sąsajoje, teikimas 3 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtas plačiąja prasme, atsižvelgiant į nagrinėjamus verslo modelius. Taip yra todėl, kad tokios reklamos skelbimas skaitmeniniame kontekste yra būdas, kuriuo įmonė, sudaranti sąlygas reklamai pasirodyti skaitmeninėje sąsajoje, paprastai gauna finansinę naudą iš naudotojų srauto ir naudotojų duomenų, į kuriuos atsižvelgiama skelbiant reklamą. Paslaugos apibrėžtyje neatsižvelgiama į tai, ar reklamos paslaugos teikėjui priklauso skaitmeninė sąsaja, kurioje skelbiama reklama. Tačiau 3 straipsnio 3 dalyje paaiškinta, kad tais atvejais, kai reklamos paslaugos teikėjas ir skaitmeninės sąsajos savininkas yra skirtingi subjektai, nėra laikoma, kad apmokestinamą paslaugą, kuriai taikomas 3 straipsnio 1 dalies a punktas, suteikė pastarasis subjektas. Taip siekiama išvengti galimo grandininio poveikio arba dvigubo tų pačių pajamų apmokestinimo (dalis pajamų, kurias gavo kliento reklamą skelbiantis subjektas, bus sumokėta skaitmeninės sąsajos, kurioje tokia reklama turi būti paskelbta, savininkui mainais už tos sąsajos skaitmeninės erdvės nuomą).

Tarpininkavimo paslaugos 3 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžiamos darant nuorodą į daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios naudotojams leidžia rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti – būtent dėl šio aspekto tokių paslaugų teikėjai gali pasinaudoti tinklo poveikiu. Dėl tų sąsajų gebėjimo sukurti naudotojų tarpusavio ryšį tarpininkavimo paslaugos išsiskiria iš kitų paslaugų, kurias taip pat galima vertinti kaip palengvinančias naudotojų tarpusavio sąveiką, tačiau kurių atveju naudotojai negali susisiekti vienas su kitu, nebent jie jau būtų užmezgę ryšį kitomis priemonėmis, pvz., naudodamiesi tikralaikio pokalbių paslaugomis. Tų kitų paslaugų, kurias bendrai galima apibrėžti kaip ryšių arba mokėjimo paslaugas, atveju vertės kūrimas yra susijęs su palaikančiosios programinės įrangos, kuria sudaromos sąlygos sąveikai įvykti, kūrimu ir pardavimu, ir mažiau susijęs su naudotojo dalyvavimu. Todėl ryšių arba mokėjimo paslaugos į mokesčio taikymo sritį nepatenka, kaip paaiškinta 3 straipsnio 4 dalies a punkte.

Kalbant apie daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios palengvina susijusių prekių tiekimą arba paslaugų teikimą tiesiogiai tarp tos sąsajos naudotojų, pajamos, kurias už tuos sandorius gavo naudotojai, į mokesčio taikymo sritį nepatenka. Į SPM taikymo sritį nepatenka ir pajamos, gaunamos už mažmeninės prekybos veiklą, susijusią su prekių ar paslaugų, kurios užsakomos tokių prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo svetainėje internete, pardavimu (t. y. veiklą, kuri gali apimti tai, kas paprastai vadinama e. prekyba), nes mažmenininko atveju kuriama vertė yra susijusi su patiektomis prekėmis arba suteiktomis paslaugomis, o skaitmenine sąsaja naudojama tik kaip ryšio priemone.

3 straipsnio 4 dalies a punkte taip pat paaiškinama, kad tarpininkavimo paslaugomis neturi būti laikomos paslaugos, kurias subjektas naudotojams teikia per skaitmeninę sąsają ir kurios yra susijusios su skaitmeninio turinio, pvz., vaizdo, garso ar teksto, kuris priklauso tam subjektui arba kurio platinimo teises tas subjektas yra įsigijęs, teikimu, todėl jos neturėtų patekti į mokesčio taikymo sritį, nes jų atveju naudotojo dalyvavimas įmonės kuriamos vertės procese nėra toks reikšmingas. Šį aspektą būtina paaiškinti, kadangi kai kurie per skaitmeninę sąsają skaitmeninį turinį teikiantys tiekėjai gali sudaryti sąlygas tam tikrai tokio turinio gavėjų sąveikai ir todėl tai galėtų būti vertinama kaip veikla, patenkanti į daugiašalių skaitmeninių sąsajų, kuriomis teikiamos tarpininkavimo paslaugos, apibrėžtį. Tačiau minėtomis aplinkybėmis naudotojų sąveika tėra šalutinė veikla, lydinti skaitmeninio turinio teikimą, kai vienintelis arba pagrindinis naudotojo tikslas yra gauti skaitmeninį turinį iš skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto (pvz., per skaitmeninę sąsają subjekto atliekamas vaizdo žaidimo teikimas naudotojui prilygtų to subjekto atliekamam skaitmeninio turinio teikimui, kuris nepatenka į SPM taikymo sritį nepriklausomai nuo to, ar toks naudotojas turi galimybę žaisti su kitais naudotojais ir todėl tarp jų gali atsirasti tam tikra sąveika).

Per skaitmeninę sąsają subjekto atliekamą skaitmeninio turinio teikimą naudotojams, kuris yra paslauga, nepatenkanti į SPM taikymo sritį, reikėtų skirti nuo daugiašalės skaitmeninės sąsajos, per kurią naudotojai gali įkelti skaitmeninį turinį ir juo dalytis su kitais naudotojais, teikimo arba sąsajos, kuri palengvina susijusį skaitmeninio turinio teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, teikimo. Pastarosios paslaugos yra daugiašalę skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto tarpininkavimo paslauga, todėl jos patenka į SPM taikymo sritį nepriklausomai nuo susijusio sandorio pobūdžio. Taigi, 3 straipsnio 4 dalies a punkte pabrėžiama, kad į SPM taikymo sritį nepatenka skaitmeninio turinio teikimas, kurį atlieka subjektas, teikiantis skaitmeninę sąsają, per kurią teikiamas skaitmeninis turinys, o ne tos sąsajos naudotojai kitiems naudotojams.

Apmokestinamos paslaugos, susijusios su apie naudotojus surinktų duomenų perdavimu, 3 straipsnio 1 dalies c punkte apibrėžiamos darant nuorodą į duomenis, kurie buvo sugeneruoti iš tokių naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose. Taip yra todėl, kad į SPM taikymo sritį patenka paslaugos, kurias teikiant skaitmeninėmis sąsajomis naudojamosi kaip naudotojo indėlio kūrimo būdu, o ne paslaugos, kurias teikiant sąsajomis naudojamosi kaip kitais būdais sugeneruotų duomenų perdavimo būdu. Todėl SPM nėra nei duomenų rinkimo mokestis, nei naudojimosi duomenimis, kuriuos įmonė surinko savo vidaus reikmėms, mokestis, nei mokestis už įmonės surinktų duomenų nemokamą dalijimąsi su kitomis šalimis. SPM apmokestinamas duomenų, gautų iš labai specifinės veiklos (naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose), perdavimas už mokestį.

3 straipsnio 4 dalies b ir c punktuose paaiškinama, kad į SPM taikymo sritį nepatenka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES²¹ I priedo A skirsnio 1–9 punktais reglamentuojamos paslaugos, kurias teikia prekybos vietos arba sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, kaip apibrėžta toje direktyvoje, arba reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai. Be to, į SPM taikymo sritį nepatenka paslaugos, kurios yra susijusios su paskolų išdavimo palengvinimu ir kurias teikia reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai. Reguluojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai – tai paslaugų teikėjai, kuriems taikytinos bet kokios būsimos Sąjungos taisyklės, kurios pagal SESV 114 straipsnį bus priimtos siekiant reguliuoti sutelktinio finansavimo paslaugas.

Daugiašalės skaitmeninės sąsajos, kurios naudotojams suteikia galimybę gauti sandorių vykdymo paslaugas, investicines paslaugas ar investicinių tyrimų paslaugas, pvz., pirmiau minėtų subjektų teikiamas paslaugas, arba sužinoti apie tokių paslaugų egzistavimą, neretai grindžiamos naudotojų sąveika. Tačiau naudotojas neatlieka pagrindinio vaidmens skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto vertės kūrimo procese – vertė labiau susijusi su tokio subjekto gebėjimu suvesti finansinių produktų pirkėjus ir pardavėjus konkrečiomis išskirtinėmis sąlygomis, kurios kitaip nebūtų susidariusios (palyginti, pvz., su sandoriais, kuriuos sandorio šalys sudarė tiesiogiai, nesinaudodamos tokiomis sąsajomis). Tokio subjekto paslauga, susijusia su skaitmeninės sąsajos teikimu, nėra tiesiog palengvinamas finansinių priemonių sandorių tarp tokios sąsajos naudotojų sudarymas. Reguluojamų paslaugų, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, tikslas – užtikrinti saugią finansinių sandorių aplinką. Todėl tas paslaugas teikiantis subjektas nustato konkrečias sąlygas, kuriomis galima vykdyti tokius finansinius sandorius, kad būtų užtikrinti tokie pagrindiniai elementai, kaip sandorių vykdymo kokybė, rinkos skaidrumo lygis ir sąžiningas elgesys su investuotojais. Galiausiai, pagrindinis ir išskirtinis tokių paslaugų tikslas – palengvinti finansavimą, investavimą ar taupymą.

²¹ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

Kalbant apie sutelktinio finansavimo platformas, investicijomis ir skolinimu grindžiamas sutelktinis finansavimas į mokesčio taikymo sritį nepatenka, nes tokių paslaugų teikėjai atlieka tokį patį vaidmenį, kaip prekybos vietos ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, todėl jų veikla nėra vien tarpininkavimas. Tačiau į šios direktyvos taikymo sritį patenka sutelktinio finansavimo platformų paslaugos, kurios nėra grindžiamos investicijomis bei skolinimu ir apima tarpininkavimą, kaip antai neatlyginama parama ar apdovanojimu grindžiamas sutelktinis finansavimas, arba tokių platformų teikiamos paslaugos, susijusios su reklamos skelbimu.

Prekybos vietos, sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai ir reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai duomenis perduoda tik teikdami pirmiau apibūdintas reguliuojamas finansines paslaugas, todėl tas perdavimas sudaro tų paslaugų teikimo dalį ir yra reglamentuojamas Sąjungos teisės aktais, todėl tų subjektų teikiamos duomenų perdavimo paslaugos taip pat neturėtų patekti į SPM taikymo sritį, kaip nustatyta 3 straipsnio 5 dalyje.

3 straipsnio 2 dalyje paaiškinama, kad SPM apmokestinamos įmonių bendrosios pajamos, gaunamos teikiant paslaugas, patenkančias į mokesčio taikymo sritį, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus panašius mokesčius.

3 straipsnio 7 dalyje paaiškinama, kad apmokestinamomis pajamomis nelaikomos pajamos, gaunamos finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei priklausantiems subjektams tarpusavyje teikiant apmokestinamas paslaugas.

Pagal 3 straipsnio 8 dalį, kai finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei priklausantis subjektas apmokestinamą paslaugą teikia trečiajai šaliai, tačiau atlygį už tokią paslaugą gauna kitas tai grupei priklausantis subjektas, laikoma, kad atlygį gavo apmokestinamas paslaugas teikiantis subjektas. Ši nuostata pasitelkta kaip apsaugos priemonė, kuria siekiama užtikrinti, kad apmokestinamas paslaugas teikiantis subjektas, kuris pajamas už tokias paslaugas gauna per kitą tai pačiai grupei priklausantį subjektą, negalėtų išvengti prievolės mokėti SPM.

Apmokestinamasis asmuo (4 straipsnis)

Remiantis 4 straipsnio 1 dalimi, SPM apmokestinamuoju asmeniu laikomas subjektas, kurio pajamos viršija abi toliau nurodytas ribas:

- bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma, kurią už paskutinius pasibaigusius finansinius metus, už kuriuos turima finansinė ataskaita, deklaravo subjektas, viršija 750 000 000 EUR, ir
- bendra apmokestinamų pajamų, kurias subjektas tais finansiniais metais gavo Sąjungoje, suma viršija 50 000 000 EUR.

Pirmoji riba (bendros metinės visame pasaulyje gautos pajamos) nustatyta siekiant į mokesčio taikymo sritį įtraukti tik tam tikro masto įmones, kurios užima tvirtas pozicijas rinkoje ir dėl to turi palyginti daugiau galimybių pasinaudoti tinklo poveikiu bei didžiais duomenimis ir tokiu būdu savo verslo modelius grįsti naudotojo dalyvavimu. Į mokesčio taikymo sritį patenka tokie verslo modeliai, dėl kurių ima labiau skirtis pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vieta. Įmonių, laikomų apmokestinamaisiais asmenimis, ekonominis pajėgumas turėtų būti vertinamas kaip veiksnys, nurodantis jų pajėgumą pritraukti didelį naudotojų skaičių, kuris yra būtina tokių verslo modelių gyvybingumo sąlyga. Be to, didesnės įmonės turi daugiau galimybių užsiimti agresyviu mokesčių planavimu. Dėl šios priežasties tokia pati riba pasiūlyta ir pagal kitas Sąjungos iniciatyvas, pvz., dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB). Ši riba nustatyta ir siekiant suteikti teisinio aiškumo bei sudaryti galimybę įmonėms bei mokesčių administratoriams paprasčiau ir pigiau nustatyti, ar subjektas privalo mokėti SPM, ypač atsižvelgiant į tai, kad kai kurie tų subjektų gali atskirai

neregistruoti pajamų iš veiklos, kuri patenka į šio mokesčio taikymo sritį. Be to, dėl šios ribos į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti mažosios ir pradedančiosios įmonės, kurioms reikalavimų laikymosi našta, susijusi su naujuoju mokesčiu, tikriausiai padarytų neproporcingą poveikį.

Tuo tarpu antroji riba (bendros Sąjungoje gautos metinės apmokestinamos pajamos), nustatyta siekiant į mokesčio taikymo sritį įtraukti tik tas įmones, kurios, vertinant pagal SPM apmokestinamas pajamas, vykdo reikšmingą skaitmeninę veiklą Sąjungos lygmeniu. Ši riba Sąjungos lygmeniu nustatyta dėl to, kad galima būtų nepaisyti rinkos dydžio skirtumų, kurių gali pasitaikyti Sąjungoje.

4 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad tuo atveju, kai įmonė priklauso finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, minėtos ribos turi būti taikomos bendroms konsoliduotos grupės pajamoms.

Įmonė, kuri atitinka abi pirmiau minėtas sąlygas, apmokestinamuoju asmeniu būtų laikoma nepriklausomai nuo to, ar ji įsisteigusi valstybėje narėje, ar Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje. Atsižvelgiant į tai, kur yra įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, galimi įvairūs prievolės mokėti SPM atsiradimo scenarijai: apmokestinamajam asmeniui, įsisteigusiam Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje, gali atsirasti prievolė mokėti SPM tam tikroje valstybėje narėje; apmokestinamajam asmeniui, įsisteigusiam tam tikroje valstybėje narėje, gali atsirasti prievolė mokėti SPM kitoje valstybėje narėje, arba apmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs tam tikroje valstybėje narėje, gali atsirasti prievolė mokėti SPM toje valstybėje narėje.

Apmokestinimo vieta (5 straipsnis)

5 straipsnyje nustatoma, kokia subjekto gautų apmokestinamų pajamų dalis šio mokesčio taikymo tikslais turi būti laikoma gauta konkrečioje valstybėje narėje. Remiantis naudotojo kuriamos vertės koncepcija, kuria grindžiama objektyvi SPM taikymo sritis, ši nuostata nustato, kad SPM yra mokėtinas toje valstybėje narėje arba tose valstybėse narėse, kuriose yra naudotojai.

Šis požiūris grindžiamas logika, kad įmonei vertę kuria būtent naudotojų dalyvavimas tos įmonės skaitmeninėje veikloje, už kurią tie naudotojai (pvz., skaitmeninės sąsajos reklamos žiūrovai) nebūtinai turi mokėti arba kuris yra mokamas tik kai kuriems naudotojams (pvz., daugiašalių skaitmeninių sąsajų atveju, kai už prisijungimą prie sąsajos turi mokėti tik tam tikri naudotojai, o kiti prisijungia nemokamai). Todėl teisę apmokestinti SPM turi valstybė narė, kurioje yra naudotojas, nepriklausomai nuo to, ar naudotojas prie įmonės pajamų generavimo prisidėjo piniginiu įnašu. Numatytos konkrečios taisyklės, kaip nustatyti, kada naudotojas yra laikomas esančiu tam tikroje valstybėje narėje.

Taikant šią direktyvą, apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant apmokestinamą paslaugą, turi būti laikomos gautomis tam tikroje valstybėje narėje tam tikru mokesčiniu laikotarpiu, jeigu tokių paslaugų naudotojas laikomas esančiu toje valstybėje narėje tuo mokesčiniu laikotarpiu pagal 5 straipsnio 2 dalyje nustatytas taisykles, kurios turi būti taikomos kiekvienai apmokestinamų paslaugų rūšiai. Jeigu apmokestinamos paslaugos teikimo procese dalyvaujantys naudotojai yra skirtingose valstybėse narėse arba Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiose šalyse ar teritorijose, apmokestinamos pajamos, kurias subjektas gavo už tos paslaugos teikimą, kiekvienai valstybei narei turėtų būti paskirstomos proporcingai, remiantis keliais paskirstymo kriterijais, 5 straipsnio 3 dalyje nustatytais kiekvienai apmokestinamų paslaugų rūšiai. Tie paskirstymo kriterijai nustatyti atsižvelgiant į kiekvienos apmokestinamos paslaugos pobūdį ir ypač į veiksnius, dėl kurių paslaugos teikėjas gauna pajamas.

Siekiant nustatyti tam tikrai valstybei tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirtiną pajamų dalį tuo atveju, kai apmokestinama paslauga susijusi su reklamos skelbimu skaitmeninėje sąsajoje, atsižvelgiama į tai, kiek kartų reklama pasirodė naudotojų įrenginiuose toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu.

Siekiant nustatyti tam tikrai valstybei tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirtiną pajamų dalį tuo atveju, kai teikiamos daugiašalės skaitmeninės sąsajos, reikia atskirti atvejus, kai sąsaja palengvina susijusius sandorius tiesiogiai tarp naudotojų, ir kai jų nepalengvina. Tuo atveju, kai susiję sandoriai palengvinami, apmokestinamos pajamos mokestiniu laikotarpiu tam tikrai valstybei narei priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, kurie tokį sandorį tuo mokestiniu laikotarpiu sudarė naudodamiesi įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių. Taip yra todėl, kad būtent šis veiksmas paprastai generuoja pajamas sąsają teikiančiai įmonei. Teisė apmokestinti sąsają teikiančių įmonių pajamas tenka valstybėms narėms, kuriose yra susijusius sandorius sudarantys naudotojai, nepriklausomai nuo, ar tie naudotojai yra susijusių prekių arba paslaugų pardavėjai, ar pirkėjai. Taip yra todėl, kad abiem atvejais savo dalyvavimu jie kuria vertę daugiašalei skaitmeninei sąsajai, atsižvelgiant į tai, kad sąsajos paskirtis yra suderinti pasiūlą ir paklausą. Tačiau jei tarpininkavimo paslauga neapima susijusių sandorių palengvinimo, pajamos paprastai gaunamos iš periodinių mokėjimų, atliekamų užsiregistravus ar atidarius paskyrą skaitmeninėje sąsajoje. Taigi, siekiant apmokestinamas pajamas tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirti tam tikrai valstybei narei, atsižvelgiama į naudotojų, kurie tuo mokestiniu laikotarpiu turėjo paskyrą, kuri tais arba ankstesniais mokestiniais metais atidaryta naudojantis įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių.

Kiek tai susiję su duomenų, surinktų apie naudotojus, perdavimu, apmokestinamos pajamos mokestiniu laikotarpiu tam tikrai valstybei narei priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, apie kuriuos tuo mokestiniu laikotarpiu perduoti duomenys buvo sugeneruoti dėl to, kad tokie naudotojai toje valstybėje narėje naudojos įrenginiu, skaičių.

5 straipsnio 4 dalyje taip pat paaiškinama, kad, siekiant nustatyti apmokestinimo vietą, neturi būti atsižvelgiama į vietą, iš kurios atliktas mokėjimas už apmokestinamas paslaugas. Kai daugiašalės skaitmeninės sąsajos naudotojai tarpusavyje tiesiogiai tiekia susijusias prekes arba teikia susijusias paslaugas, į vietą, kur vyksta tokie susiję sandoriai, taip pat nėra atsižvelgiama.

Remiantis 5 straipsnio 5 dalies nuostata, laikoma, kad naudotojai yra toje valstybėje narėje, kuriai priklauso jų naudojamo įrenginio interneto protokolo (IP) adresas, arba, jei reikia nustatyti tiksliau, taikomas bet koks kitas geografinės vietos nustatymo būdas. IP adresas yra paprastas ir veiksmingas naudotojo buvimo vietos nustatymo rodiklis. Be to, jei apmokestinamasis asmuo remdamasis kitomis geografinės vietos nustatymo priemonėmis žino, kad naudotojas nėra toje valstybėje narėje, kurią nurodo IP adresas, siekdamas nustatyti apmokestinimo vietą apmokestinamasis asmuo vis dar galėtų remtis tomis kitomis priemonėmis.

Prievolė mokėti mokestį, mokesčio apskaičiavimas ir tarifas (6–8 straipsniai)

Remiantis 6 straipsniu, naująjį mokestį tam tikroje valstybėje narėje bus privaloma mokėti už apmokestinamų pajamų, kurias apmokestinamasis asmuo gavo tam tikru mokestiniu laikotarpiu, dalį, kuri laikoma gauta toje valstybėje narėje.

7 straipsnyje nustatyta SPM apskaičiavimo taisyklė.

8 straipsnyje nustatytas vienodas Sąjungos tarifas, kuris siekia 3 %.

Prievolės (9–19 straipsniai)

9–19 straipsniuose nustatytos prievolės, kurias turėtų vykdyti apmokestinamieji asmenys, privalantys mokėti SPM.

9 straipsnyje paaiškinama, kad apmokestinamasis asmuo, teikiantis apmokestinamas paslaugas, privalo mokėti mokestį ir vykdyti 3 skyriuje nustatytas prievolės. Be to, tame straipsnyje nustatyta, kad finansinės apskaitos tikslais konsoliduota įmonių grupė grupės viduje gali paskirti vieną subjektą, kuris būtų atsakingas už SPM mokėjimą ir 3 skyriuje nustatytų prievolių vykdymą kiekvieno tai grupei priklausančio apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, vardu.

Su šiuo mokesčiu susijusių administracinių aspektų valdymo tikslais visiems apmokestinamiesiems asmenims suteikiama galimybė naudotis viena bendra prieiga grindžiamu supaprastinimo mechanizmu. Vienos bendros prieigos veikimas pagrįstas idėja, kad apmokestinamasis asmuo, privalantis mokėti SPM vienoje ar daugiau valstybių narių, turėtų galimybę naudotis vienu bendru informaciniu punktu (registravimosi valstybe nare), per kurį galėtų vykdyti visas savo SPM prievolės (registruotis SPM mokėtoju, teikti SPM deklaraciją, mokėti mokestį). Ta registravimosi valstybė narė minėta informacija privalo dalytis su kitomis valstybėmis narėmis, kuriose SPM yra mokėtinas, ji taip pat atsakinga už tų kitų valstybių narių vardu surinkto SPM dalies pervedimą.

Kaip paaiškinta 10 straipsnyje, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo privalo mokėti SPM, nebent jis privalo mokėti SPM daugiau nei vienoje valstybėje narėje – tuo atveju registravimosi valstybe nare jis gali pasirinkti vieną iš tų valstybių narių.

Tai, kad apmokestinamasis asmuo tam tikroje valstybėje narėje gali būti rezidentas pelno mokesčio tikslais, neturi reikšmės nustatant registravimosi valstybė narę SPM tikslais, nes šių mokesčių pobūdis skirtingas. Tuo taip pat siekiama neužkrauti neproporcingos administracinės naštos valstybėms narėms, kuriose apmokestinamasis asmuo gali būti įsisteigęs pelno mokesčio tikslais, tačiau jose jam gali būti neprivaloma mokėti SPM. Todėl apmokestinamasis asmuo, kuris privalo mokėti SPM keliose valstybėse narėse, savo registravimosi valstybėje narėje galės pasinaudoti viena bendra prieiga visoms savo SPM prievolėms atlikti nepriklausomai nuo to, ar toje valstybėje narėje jis yra rezidentas pelno mokesčio tikslais. Pavyzdžiui, apmokestinamasis asmuo, kuris privalo mokėti SPM dviejose valstybėse narėse (valstybėje narėje A, kurioje jis yra rezidentas pelno mokesčio tikslais, ir valstybėje narėje B, kurioje jis nėra rezidentais minėtais tikslais), registravimosi valstybe nare pasirinkęs valstybę narę B per vieną bendrą prieigą galės įvykdyti savo SPM prievolės, susijusias tiek su valstybe nare A, tiek su valstybe nare B.

10 straipsnyje apmokestinamajam asmeniui nustatoma prievolė naudojantis savideklaracijos sistema pranešti registravimosi valstybei narei, kad jis privalo mokėti SPM Sąjungoje; tame straipsnyje taip pat nurodoma informacija, kurią reikia pranešti. Mokėtojo kodą tas apmokestinamasis asmuo gaus pagal 11 straipsnį. Jei apmokestinamasis asmuo netenka prievolės Sąjungoje mokėti SPM, šią informaciją registravimosi valstybei narei jis turi pranešti pagal 12 straipsnį ir ta valstybė narė tą apmokestinamąjį asmenį pašalins iš mokėtojų registro. 13 straipsnyje paaiškinamos taisyklės, susijusios su galimu registravimosi valstybės narės pakeitimu.

Be to, apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybėje narėje privalo teikti SPM deklaraciją pagal 14 straipsnį ir laikydamasis 15 straipsnyje nurodytos tvarkos. Visų pirma tai reiškia, kad kiekvienai valstybei narei, kuriai už atitinkamą mokestinį laikotarpį yra mokėtinas SPM, jis privalo deklaruoti bendrą apmokestinamų pajamų, kurios laikomos

apmokestinamojo asmens gautomis toje valstybėje narėje, sumą, taip pat nuo tos sumos mokėtiną SPM. Taip pat reikės pranešti bendrą visose valstybėse narėse mokėtino SPM sumą ir informaciją apie ribas, taikytinas pagal 4 straipsnį.

16 straipsnyje reglamentuojama mokėjimo tvarka. Tame straipsnyje taip pat nurodyta, kad galima mokesčio grąžinimą mokesčio mokėtojams po to, kai registravimosi valstybė narė mokėtiną SPM jau pervedė valstybei narei, kurioje SPM yra mokėtinas, pastaroji turėtų atlikti tiesiogiai tam apmokestinamajam asmeniui. Siekiant išvengti vienos bendros priegigos veikimo neatitikimų, 17 straipsnyje nustatyta nuostata, reglamentuojanti galimus SPM deklaracijos pakeitimus. 18 straipsnis susijęs su apskaita, įrašų tvarkymu ir kovos su sukčiavimu priemonėmis, kurias turi nustatyti valstybės narės. Ši nuostata taip pat paaiškina, kad vienos bendros priegigos ir registravimosi valstybės narės buvimas nekeičia fakto, kad apmokestinamasis asmuo SPM turi mokėti tiesiogiai kiekvienai valstybei narei, kurioje SPM yra mokėtinas, ir kad tokia valstybė narė turi teisę tiesiogiai reikalauti apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, kad jis tą mokesį sumokėtų; ta valstybė narė taip pat turi teisę vykdyti mokesčio auditą ir imtis kontrolės priemonių.

19 straipsnyje nustatyta, kad kiekviena valstybė narė privalo paskirti kompetentingą instituciją, kuri administruotų visas administracines prievoles, susijusias su SPM, ir vykdytų 4 skyriuje nustatytus administracinio bendradarbiavimo reikalavimus.

Administracinis bendradarbiavimas prievolių klausimais (20–23 straipsniai)

20–23 straipsniuose nustatytos nuostatos reglamentuoja būtiną valstybių narių keitimąsi informacija, susijusia su apmokestinamųjų asmenų nustatymu ir SPM deklaracijų teikimu, taip pat registravimosi valstybės narės atliekamu lėšų, atitinkančių SPM mokėjimus, pervedimu kitoms valstybėms narėms, kuriose SPM yra mokėtinas.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**dėl bendros skaitmeninių paslaugų mokesčio, kuriuo apmokestinamos pajamos,
gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistemos**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) pasaulio ekonomika sparčiai tampa skaitmeninė, todėl atsirado naujų verslo modelių. Skaitmeninio verslo įmonėms būdinga tai, kad jų veikla glaudžiai susijusi su internetu. Visų pirma, skaitmeninio verslo modeliai daugiausia grindžiami gebėjimu veiklą vykdyti nuotoliniu būdu, ribotu fiziniu buvimu ar jo nebuvimu, galutinių naudotojų indėliu į vertės kūrimą ir nematerialiojo turto svarba;
- (2) dabartinės pelno mokesčio taisyklės daugiausia buvo parengtos XX a. pradžioje ir skirtos tradicinėms įmonėms. Tos taisyklės pagrįstos idėja, kad apmokestinama turėtų būti ten, kur kuriama vertė. Tačiau dabartinės taisyklės taikant skaitmeninei ekonomikai ėmė nesutapti pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vieta, ypač kalbant apie verslo modelius, kurie daugiausia grindžiami naudotojo dalyvavimu. Todėl tapo akivaizdu, kad skaitmeninėje ekonomikoje gaunamam pelnui apmokestinti dabartinės pelno mokesčio taisyklės netinka, ir jas reikia peržiūrėti;
- (3) tokia peržiūra yra svarbus bendrosios skaitmeninės rinkos elementas³ atsižvelgiant į tai, kad bendrajai skaitmeninei rinkai reikia šiuolaikiškos ir stabilios mokesčių sistemos, kad skaitmeninė ekonomika skatintų inovacijas, mažintų rinkos susiskaidymą ir atvertų galimybes visiems rinkos dalyviams naudotis nauja dinamiška rinka sąžiningomis ir subalansuotomis sąlygomis;

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“, COM(2015) 192 *final*, 2015 5 6.

- (4) 2017 m. rugsėjo 21 d. priimtame Komunikate „Sąžininga ir veiksminga apmokestinimo sistema Europos Sąjungos bendrajai skaitmeninei rinkai“⁴ Komisija nustatė uždavinius, kurių kyla dabartinės mokesčių taisyklės taikant skaitmeninei ekonomikai, ir įsipareigojo išnagrinėti turimas politikos galimybes. 2017 m. gruodžio 5 d. ECOFIN taryba savo išvadose⁵ paragino Komisiją priimti pasiūlymus, kuriais būtų reaguojama į pelno apmokestinimo problemas skaitmeninėje ekonomikoje, ir atkreipė dėmesį į tai, kad daugelis valstybių narių yra suinteresuotos taikyti laikinąsias priemones, kurios būtų skirtos Sąjungoje vykdomos skaitmeninės veiklos pajamoms ir kurios nebūtų įtrauktos į sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo;
- (5) pelno apmokestinimo problema skaitmeninėje ekonomikoje yra pasaulinė, todėl būtų idealu rasti daugiašalius tarptautinius jos sprendimus. Komisija aktyviai dalyvauja tarptautiniuose debatuose šiuo klausimu, o EBPO šiuo metu tęsia darbą šioje srityje. Vis dėlto pažanga tarptautiniu lygmeniu daroma lėtai. Taigi, siekiant, kad pelno mokesčio sistema taptų tinkama naujiems skaitmeninio verslo modeliams, imamasi veiksmų, kad pelno mokesčio taisyklės būtų adaptuotos Sąjungos lygmeniu⁶ ir būtų skatinama sudaryti susitarimus su Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiomis šalimis ir teritorijomis⁷;
- (6) kol laukiama tokių veiksmų, kuriems priimti ir įgyvendinti gali prireikti laiko, valstybės narės jaučia spaudimą imtis veiksmų šiuo klausimu, nes yra rizikos, kad laikui bėgant jų pelno mokesčio bazės gerokai nukentėjo nuo erozijos. Valstybėms narėms pavieniui imantis nesuderintų priemonių gali būti skaidoma bendroji rinka ir iškraipoma konkurencija, o tai trukdytų plėtoti naujus skaitmeninius sprendimus ir kenktų bendram Sąjungos konkurencingumui. Dėl šios priežasties būtina nustatyti suderintą požiūrį į laikiną sprendimą, kuriuo ši problema būtų tikslingai sprendžiama, kol bus rastas visapusiškas sprendimas;
- (7) šiuo laikinu sprendimu turėtų būti nustatyta bendra skaitmeninių paslaugų mokesčio (SPM), kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos tam tikriems subjektams teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistema. Tai turėtų būti lengvai įgyvendinama priemonė, skirta pajamoms, kurios gaunamos teikiant skaitmenines paslaugas, kai naudotojų indėlis į vertės kūrimo procesą yra labai svarbus. Šiuo veiksmu (naudotojo kuriama vertė) grindžiamas ir 5 konstatuojamojoje dalyje apibūdintas veiksmas, susijęs su pelno mokesčio taisyklėmis;
- (8) reikėtų nustatyti šiuos SPM elementus: apmokestinamas pajamas (kas apmokestinama), apmokestinamąjį asmenį (koks subjektas apmokestinamas), apmokestinimo vietą (kokia apmokestinamų pajamų dalis laikoma gauta tam tikroje valstybėje narėje ir kada), prievolę mokėti mokesťį, mokesčio apskaičiavimą, tarifą ir susijusias prievoles, įskaitant viena bendra prieiga pagrįstą surinkimo mechanizmą;
- (9) SPM turėtų būti apmokestinamos pajamos, kurios gaunamos teikiant tik tam tikras skaitmenines paslaugas. Tos skaitmeninės paslaugos – tai paslaugos, kurios daugiausia

⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Sąžininga ir veiksminga apmokestinimo sistema Europos Sąjungos bendrajai skaitmeninei rinkai“ (2017 m. rugsėjo 21 d. COM(2017) 547 *final*).

⁵ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos išvados dėl reagavimo į pelno apmokestinimo problemas skaitmeninėje ekonomikoje (FISC 346 ECOFIN 1092).

⁶ Tarybos direktyvos, kuria nustatomos taisyklės, susijusios su įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimu, pasiūlymas (COM(2018) 147 *final*).

⁷ Komisijos rekomendacija dėl įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimo (C(2018) 1650 *final*).

grindžiamos naudotojo kuriama vertė ir kurių atveju skirtumas tarp pelno apmokestinimo vietos ir naudotojų įsisteigimo vietos paprastai yra didžiausias. Tačiau apmokestinti reikėtų ne patį naudotojo dalyvavimą, o pajamas, gautas už naudotojo indėlio apdorojimą;

- (10) visų pirma, apmokestinamos turėtų būti tokios pajamos, kurios gaunamos teikiant toliau išvardytas paslaugas: i) skaitmeninėje sąsajoje skelbiant tos sąsajos naudotojams skirtą reklamą; ii) teikiant daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios naudotojams padeda rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti ir kurios gali palengvinti susijusių prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų (tai dar vadinama tarpininkavimo paslaugomis); iii) perduodant apie naudotojus surinktus duomenis, sugeneruotus dėl tokių naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose. Jeigu teikiant tokias paslaugas negaunama jokių pajamų, mokėti SPM nebūtų privaloma. Be to, į mokesčio taikymo sritį nepatektų kitos tokias paslaugas teikiančio subjekto gautos pajamos, kurios nėra tiesiogiai susijusios su tų paslaugų teikimu;
- (11) paslaugos, susijusios su skaitmeninės sąsajos naudotojams skirtos kliento reklamos skelbimu toje skaitmeninėje sąsajoje, turėtų būti siejamos su subjektu, sudarančiu sąlygas reklamai pasirodyti toje sąsajoje, o ne su subjektu, kuriam priklauso skaitmeninė sąsaja, per kurią reklama pasirodo naudotojo įrenginyje. Taip yra todėl, kad įmonės, skelbiančios kliento reklamą skaitmeninėje sąsajoje, kuriama vertė yra susijusi su naudotojų srautu ir naudotojų duomenis, į kuriuos paprastai atsižvelgiama skelbiant reklamą, nepriklausomai nuo to, ar sąsaja priklauso pačiai įmonei, ar trečiajai šaliai, kuri nuomoja skaitmeninę erdvę, kurioje pasirodys reklama. Tačiau reikėtų paaiškinti, kad tais atvejais, kai reklamos paslaugos teikėjas ir skaitmeninės sąsajos savininkas yra skirtingi subjektai, neturėtų būti laikoma, kad SPM apmokestinamą paslaugą suteikė pastarasis subjektas. Taip siekiama išvengti galimo grandininio poveikio ir dvigubo apmokestinimo;
- (12) daugiašalių skaitmeninių sąsajų teikiamos paslaugos turėtų būti apibrėžiamos darant nuorodą į jų gebėjimą sudaryti sąlygas naudotojams rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti. Skiriamasis daugiašalių skaitmeninių sąsajų bruožas yra tai, kad jos sudaro sąlygas naudotojų sąveikai, kuri negalėtų vykti nesant sąsajos, kuri parenka vienas kitam tinkamus naudotojus (kitais tariant, tokia sąsaja sudaro sąlygas naudotojams susisiekti su kitais naudotojais). Kai kurias paslaugas, kurios paprastai vadinamos ryšių arba mokėjimo paslaugomis, kaip antai tikralaikinių pokalbių paslaugos, e. pašto paslaugos arba e. mokėjimo paslaugos, taip pat galima vertinti kaip palengvinančias naudotojų tarpusavio sąveiką per skaitmeninę sąsają, bet naudotojai paprastai negali susisiekti vieni su kitais, nebent jie jau būtų užmezgę ryšį kitomis priemonėmis. Todėl pajamos, gaunamos teikiant ryšių arba mokėjimo paslaugas, neturėtų patekti į mokesčio taikymo sritį, nes tokie teikėjai veikia ne kaip elektroninė prekyvietė, o kuria palaikomąją programinę įrangą arba kitas informacinių technologijų priemones, leidžiančias vartotojams susisiekti su kitais asmenimis, su kuriais jie dažniausiai jau palaiko ryšį;
- (13) kalbant apie daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios palengvina susijusių prekių tiekimą arba paslaugų teikimą tiesiogiai tarp tos sąsajos naudotojų, susiję sandoriai ir pajamos, kurias už tuos sandorius gavo naudotojai, į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti. Į SPM taikymo sritį neturėtų patekti ir pajamos, gaunamos už mažmeninės prekybos veiklą, susijusią su prekių ar paslaugų, kurios užsakomos tokių prekių tiekėjo arba paslaugų tiekėjo svetainėje internetu, pardavimu (ir kai tiekėjas neveikia kaip tarpininkas), nes mažmenininko atveju kuriama vertė yra susijusi su patiektomis prekėmis arba suteiktomis paslaugomis, o skaitmenine sąsaja naudojama tik kaip

ryšio priemone. Tai, ar internetu prekes parduodantis tiekėjas arba paslaugų teikėjas veikia savo sąskaita, ar teikia tarpininkavimo paslaugas, būtų nustatoma atsižvelgiant į susijusių šalių susitarimuose nustatytą teisinį ir ekonominį sandorio turinį. Pavyzdžiui, galima būtų teigti, kad skaitmeninės sąsajos, kurioje siūlomos trečiosios šalies prekės, teikėjas teikia tarpininkavimo paslaugą (kitais tariant, teikia daugiašalę skaitmeninę sąsają), kai neprisiimama jokios didelės prekių atsargos rizikos arba kai tokių prekių kainą faktiškai nustato trečioji šalis;

- (14) į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti paslaugos, susijusios subjekto per skaitmeninę sąsają teikiamomis skaitmeninio turinio paslaugomis, nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninis turinys priklauso tam subjektui, ar tas subjektas yra įsigijęs to turinio platinimo teises. Net jei tam tikra tokio skaitmeninio turinio gavėjų sąveika yra galima ir todėl galėtų būti laikoma, kad tokių paslaugų teikėjas teikia daugiašalę skaitmeninę sąsają, nėra taip akivaizdu, kad naudotojas atlieka pagrindinį vaidmenį skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto vertės kūrimo procese. Vertę veikia kuria pats subjekto teikiamas skaitmeninis turinys. Todėl pajamos iš tokių paslaugų neturėtų patekti į mokesčio taikymo sritį;
- (15) skaitmeninis turinys turėtų būti apibrėžiamas kaip skaitmenine forma pateikti duomenys, pavyzdžiui, kompiuterinės programos, taikomosios programos, žaidimai, muzika, vaizdo medžiaga arba tekstai, neatsižvelgiant į tai, ar jais galima naudotis parsisiunčiant ar pasinaudojant srautiniu duomenų siuntimu, kurie yra kitokie nei duomenys, teikiami pačios skaitmeninės sąsajos. Ši apibrėžtis svarbi siekiant atskirti įvairias formas, kurias gali įgauti naudotojo įsigytas skaitmeninis turinys, nors tai nekeičia fakto, kad vienintelis arba pagrindinis naudotojo tikslas šiuo atveju yra skaitmeninio turinio įsigijimas;
- (16) 14 konstatuojamojoje dalyje apibūdintą paslaugą reikėtų skirti nuo paslaugos, kuri susijusi su daugiašalės skaitmeninės sąsajos, per kurią naudotojai gali įkelti skaitmeninį turinį ir juo dalytis su kitais naudotojais, teikimo, arba sąsajos, kuri palengvina susijusį skaitmeninio turinio teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, teikimo. Pastarosios paslaugos yra tarpininkavimo paslauga ir todėl turėtų patekti į SPM taikymo sritį nepriklausomai nuo susijusio sandorio pobūdžio;
- (17) apmokestinamos paslaugos, susijusios su apie naudotojus surinktų duomenų perdavimu, turėtų apimti tik duomenis, kurie buvo sugeneruoti iš tokių naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose, o ne duomenis, kurie buvo gauti jutikliais arba kitomis priemonėmis ir surinkti skaitmeniniu būdu. Taip yra todėl, kad į SPM taikymo sritį turėtų patekti tokios paslaugos, kurias teikiant skaitmeninėmis sąsajomis naudojamosi kaip naudotojo indėlio, kuris teikia finansinę naudą, kūrimo būdu, o ne paslaugos, kurias teikiant sąsajomis naudojamosi tik kaip kitais būdais sugeneruotų duomenų perdavimo būdu. Todėl SPM neturėtų būti nei duomenų rinkimo mokestis, nei naudojimosi duomenimis, kuriuos įmonė surinko savo vidaus reikmėms, mokestis, nei mokestis už įmonės surinktų duomenų dalijimąsi su kitomis šalimis be jokio atlygio. SPM turėtų būti apmokestinamas pajamų generavimas iš duomenų, gautų iš labai specifinės veiklos (naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose), perdavimo;
- (18) į SPM taikymo sritį neturėtų patekti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES⁸ I priedo A skirsnio 1–9 punktais reglamentuojamos paslaugos, kurias

⁸ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

teikia prekybos vietos arba sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, kaip apibrėžta toje direktyvoje, arba reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai. Be to, į SPM taikymo sritį neturėtų patekti paslaugos, kurios yra susijusios su paskolų teikimo palengvinimu ir kurias teikia reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai. Reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai – tai paslaugų teikėjai, kuriems taikytinos bet kokios būsimos Sąjungos taisyklės, kurios pagal SESV 114 straipsnį bus priimtos siekiant reguliuoti sutelktinio finansavimo paslaugas;

- (19) daugiašalės skaitmeninės sąsajos, kurios naudotojams suteikia galimybę gauti sandorių vykdymo paslaugas, investicines paslaugas ar investicinių tyrimų paslaugas, pvz., pirmiau minėtų subjektų teikiamas paslaugas, arba sužinoti apie tokių paslaugų egzistavimą, neretai grindžiamos naudotojų sąveika. Tačiau naudotojas neatlieka pagrindinio vaidmens skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto vertės kūrimo procese – vertė labiau susijusi su tokio subjekto gebėjimu suvesti finansinių produktų pirkėjus ir pardavėjus konkrečiomis išskirtinėmis sąlygomis, kurios kitaip nebūtų susidariusios (palyginti, pvz., su sandoriais, kuriuos sandorio šalys sudarė tiesiogiai, nesinaudodamos tokiomis sąsajomis). Tokio subjekto paslauga, susijusia su skaitmeninės sąsajos teikimu, nėra tiesiog palengvinamas finansinių priemonių sandorių tarp tokios sąsajos naudotojų sudarymas. Reguliuojamų paslaugų, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, tikslas – užtikrinti saugią finansinių sandorių aplinką. Todėl tas paslaugas teikiantis subjektas nustato konkrečias sąlygas, kuriomis galima vykdyti tokius finansinius sandorius, kad būtų užtikrinti tokie pagrindiniai elementai, kaip sandorių vykdymo kokybė, rinkos skaidrumo lygis ir sąžiningas elgesys su investuotojais. Galiausiai, pagrindinis ir išskirtinis tokių paslaugų tikslas – palengvinti finansavimą, investavimą ar taupymą;
- (20) kalbant apie sutelktinio finansavimo platformas, į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti investicijomis ir skolinimu grindžiamas sutelktinis finansavimas, nes tokių paslaugų teikėjai atlieka tokį patį vaidmenį, kaip prekybos vietos ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, todėl jų veikla nėra tarpininkavimas. Tačiau į šios direktyvos taikymo sritį turėtų patekti sutelktinio finansavimo platformų paslaugos, kurios nėra grindžiamos investicijomis bei skolinimu ir apima tarpininkavimą, kaip antai neatlyginama parama ar apdovanojimu grindžiamas sutelktinis finansavimas, arba tokių platformų teikiamos paslaugos, susijusios su reklamos skelbimu;
- (21) prekybos vietos, sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai ir reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai duomenis perduoda tik teikdami pirmiau apibūdintas reguliuojamas finansines paslaugas, todėl tas perdavimas sudaro tų paslaugų teikimo dalį ir yra reglamentuojamas Sąjungos teisės aktais, todėl tų subjektų teikiamos duomenų perdavimo paslaugos taip pat neturėtų patekti į SPM taikymo sritį;
- (22) SPM apmokestinamaisiais asmenimis turėtų būti laikomi tik tam tikri subjektai, nepriklausomai nuo to, ar jie įsisteigę valstybėje narėje, ar Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje. Tiksliau, subjektas turėtų būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu tik tuo atveju, jei atitinka abi toliau nurodytas sąlygas: i) bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma, kurią už paskutinius pasibaigusius finansinius metus, už kuriuos turima finansinė ataskaita, deklaravo subjektas, viršija 750 000 000 EUR; ii) bendra apmokestinamų pajamų, kurias tais finansiniais metais subjektas gavo Sąjungoje, suma viršija 50 000 000 EUR;

- (23) pirmoji riba (bendros metinės visame pasaulyje gautos pajamos) nustatyta siekiant į mokesčio taikymo sritį įtraukti tik tam tikro masto įmones, paprastai pajėgias teikti tokias skaitmenines paslaugas, kurių atveju naudotojų indėlis yra labai svarbus, o tokių įmonių veikla daugiausia grindžiama plačiais naudotojų tinklais, dideliu naudotojų srautu ir naudojimusi tvirta padėtimi rinkoje. Dėl tokių verslo modelių, kurių atveju gaunamos pajamos priklauso nuo naudotojo kuriamos vertės ir kurie yra gyvybingi, tik jei juos taiko tam tikro dydžio įmonės, atsiranda didžiausias skirtumas tarp pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vietos. Be to, didesnės įmonės turi daugiau galimybių užsiimti agresyviu mokesčių planavimu. Dėl šios priežasties tokia pati riba pasiūlyta ir pagal kitas Sąjungos iniciatyvas⁹. Nustatant tokią ribą taip pat siekiama suteikti teisinio aiškumo, kadangi įmonėms ir mokesčių administratoriams būtų paprasčiau ir pigiau nustatyti, ar subjektas privalo mokėti SPM. Be to, dėl šios ribos į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti mažosios ir pradedančiosios įmonės, kurioms reikalavimų laikymosi našta, susijusi su naujuoju mokesčiu, tikriausiai padarytų neproporcingą poveikį;
- (24) antroji riba (bendros Sąjungoje gautos metinės apmokestinamos pajamos), nustatyta siekiant į mokesčio taikymo sritį įtraukti tik tas įmones, kurios, vertinant pagal SPM apmokestinamų pajamų rūšį, vykdo reikšmingą skaitmeninę veiklą Sąjungos lygmeniu. Ši riba Sąjungos lygmeniu turėtų būti nustatyta dėl to, kad būtų galima nepaisyti rinkos dydžio skirtumų, kurių gali pasitaikyti Sąjungoje;
- (25) siekiant laikytis esamos teisinės sistemos reikalavimų, bet kuriam subjektui, laikomam apmokestinamuoju asmeniu ir gaunančiam apmokestinamas pajamas, laikomas gautomis tam tikroje valstybėje narėje, turėtų tekti prievolė mokėti SPM toje valstybėje narėje, nepriklausomai nuo to, ar toks subjektas yra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kitoje valstybėje narėje ar Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje;
- (26) įmonėms, priklausančioms finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, turėtų būti nustatytos specialios taisyklės. Į naujojo mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti pajamos, kurias subjektas gavo teikdamas paslaugas kitiems subjektams, priklausantiems finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei. Siekiant nustatyti, ar subjekto pajamos viršija taikytinas ribas ir todėl jis turi būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu, tos ribos turėtų būti taikomos visos konsoliduotos grupės pajamoms;
- (27) siekiant mažinti galimo dvigubo apmokestinimo, kai toms pačioms pajamoms taikomas ir įmonių pelno mokestis, ir SPM, poveikį, tikimasi, kad valstybės narės jų teritorijoje sumokėtą SPM įmonėms leis išskaičiuoti iš įmonių pelno mokesčio bazės, nepriklausomai nuo to, ar abu mokesčiai sumokėti toje pačioje, ar skirtingose valstybėse narėse;
- (28) subjekto apmokestinamos pajamos turėtų būti laikomos gautomis tam tikroje valstybėje narėje tam tikru mokestiniu laikotarpiu, jeigu tam tikros apmokestinamos paslaugos, kurią teikia tas subjektas, naudotojai yra toje valstybėje narėje. Tai, ar naudotojas laikomas esančiu tam tikroje valstybėje narėje tam tikru mokestiniu laikotarpiu, nustatoma remiantis tam tikromis konkrečiomis taisyklėmis, nustatytomis kiekvienai apmokestinamai paslaugai ir atsižvelgiant į vietą, kurioje buvo naudojamosi naudotoju įrenginiu;

⁹ Žr. Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) pasiūlymo 2 straipsnį (COM(2016) 683 *final*).

- (29) jeigu tam tikros apmokestinamos paslaugos naudotojai yra skirtingose valstybėse narėse arba Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiose šalyse ir teritorijose, atitinkamos apmokestinamos pajamos, gautos už tą paslaugą, kiekvienai valstybei narei turėtų būti paskirstomos proporcingai, remiantis keliais paskirstymo kriterijais. Šie paskirstymo kriterijai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant į kiekvienos apmokestinamos paslaugos pobūdį ir išskirtinius veiksnius, dėl kurių tokios paslaugos teikėjas gauna pajamas;
- (30) siekiant nustatyti tam tikrai valstybei tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirtiną pajamų dalį tuo atveju, jei apmokestinama paslauga susijusi su reklamos skelbimu skaitmeninėje sąsajoje, turėtų būti atsižvelgiama į tai, kiek kartų reklama pasirodė naudotojų įrenginiuose toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu;
- (31) siekiant nustatyti tam tikrai valstybei narei tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirtiną pajamų dalį tuo atveju, kai teikiamos daugiašalės skaitmeninės sąsajos, reikėtų atskirti atvejus, kai sąsaja palengvina susijusius sandorius tiesiogiai tarp naudotojų, ir jų nepalengvina. Tuo atveju, kai susiję sandoriai palengvinami, apmokestinamos pajamos mokestiniu laikotarpiu tam tikrai valstybei narei turėtų būti priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, kurie tokį sandorį tuo mokestiniu laikotarpiu sudarė naudodamiesi įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių. Taip yra todėl, kad būtent šis veiksmas paprastai generuoja pajamas sąsają teikiančiai įmonei. Teisė apmokestinti sąsają teikiančios įmonės pajamas turėtų tekti valstybėms narėms, kuriose yra susijusius sandorius sudarantys naudotojai, nepriklausomai nuo, ar tie naudotojai yra susijusių prekių arba paslaugų pardavėjai, ar pirkėjai. Taip yra todėl, kad abiem atvejais savo dalyvavimu jie kuria vertę daugiašalei skaitmeninei sąsajai, atsižvelgiant į tai, kad sąsajos paskirtis yra suderinti pasiūlą ir paklausą. Tačiau jei tarpininkavimo paslauga neapima susijusių sandorių palengvinimo, pajamos paprastai gaunamos iš periodinių mokėjimų, atliekamų užsiregistravus ar atidarius paskyrą skaitmeninėje sąsajoje. Taigi, siekiant apmokestinamas pajamas tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirti tam tikrai valstybei narei, turėtų būti atsižvelgiama į naudotojų, kurie tuo mokestiniu laikotarpiu turėjo paskyrą, tais arba ankstesniais mokestiniais metais atidarytą naudojantis įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių;
- (32) kiek tai susiję su duomenų, surinktų apie naudotojus, perdavimu, apmokestinamos pajamos mokestiniu laikotarpiu tam tikrai valstybei narei turėtų būti priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, apie kuriuos tuo mokestiniu laikotarpiu perduoti duomenys buvo sugeneruoti dėl to, kad tokie naudotojai naudojami įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių;
- (33) nustatyti vietą, kurioje naudojamas naudotojo įrenginys ir kuri dėl to turėtų būti laikoma apmokestinimo vieta, turėtų būti įmanoma pagal naudotojo įrenginio interneto protokolo (IP) adresą arba, jei reikia nustatyti tiksliau, taikant kitą geografinės vietos nustatymo būdą. Nustatant apmokestinimo vietą neturėtų būti atsižvelgiama nei į tai, ar naudotojai prie pajamų generavimo prisidėjo piniginiu įnašu, nei į vietą, iš kurios mainais už suteiktas paslaugas, dėl kurių atsiranda prievolė mokėti SPM, atliktas mokėjimas, nei į vietą, kurioje atliktas galimas per daugiašalę skaitmeninę sąsają užsakytų susijusių prekių tiekimas ar paslaugų teikimas;
- (34) bet koks su SPM susijęs asmens duomenų tvarkymas turėtų būti vykdomas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹⁰, įskaitant duomenų

¹⁰ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)(OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

tvarkymą, kurio gali prireikti dėl interneto protokolo (IP) adresų arba kitų geografinės vietos nustatymo būdų. Dėmesį visų pirma reikėtų atkreipti į būtinybę suteikti tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų laikomasi taisyklių, susijusių su duomenų tvarkymo teisėtumu, duomenų tvarkymo veiklos saugumu, informacijos teikimu ir duomenų subjektų teisėmis. Kai įmanoma, asmens duomenys turėtų būti nuasmeninami;

- (35) apmokestinamos pajamos turėtų prilygti visoms bendrosioms apmokestinamojo asmens gautoms pajamoms, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus panašius mokesčius. Apmokestinamos pajamos turėtų būti pripažįstamos apmokestinamojo asmens gautomis suėjus jų gavimo terminui nepriklausomai nuo to, ar jos iki tol buvo iš tikrųjų sumokėtos. SPM tam tikroje valstybėje narėje turėtų būti privaloma mokėti už apmokestinamų pajamų, kurias apmokestinamasis asmuo gavo mokesčiniu laikotarpiu, dalį, kuri laikoma gauta toje valstybėje narėje; mokestis turėtų būti apskaičiuojamas tai daliai taikant SPM tarifą. Siekiant išvengti bendrosios rinkos iškreipimų, Sąjungoje turėtų galioti vienodas SPM tarifas. SPM tarifas turėtų būti 3 % – tokio dydžio tarifu išlaikoma tinkama pusiausvyra tarp pajamų, gaunamų iš mokesčio, ir diferencijuoto PSM poveikio skirtingo dydžio pelną gaunančioms įmonėms apskaičiavimo;
- (36) apmokestinamas paslaugas teikiantiems apmokestinamiesiems asmenims turėtų būti privaloma mokėti SPM, jie taip pat turėtų būti atsakingi už tam tikrų administracinių prievolių vykdymą. Apmokestinamiesiems asmenims, privalantiems mokėti SPM vienoje ar daugiau valstybių narių, turėtų būti sukurtas vienos bendros prieigos principu veikiantis supaprastinimo mechanizmas, kad tie asmenys galėtų iškart įvykdyti visas savo SPM prievoles (registruotis SPM mokėtoju, teikti SPM deklaraciją, mokėti mokestį). Prievolės turėtų būti vykdomos vienoje valstybėje narėje (registravimosi valstybėje narėje), kuri turėtų rinkti informaciją ir SPM kitų valstybių narių, kuriose SPM yra mokėtinas, vardu, ir vėliau su tomis valstybėmis narėmis dalytis susijusia informacija ir surinktomis SPM sumomis. Toks mechanizmas nedaro poveikio nuostatai, kad apmokestinamasis asmuo SPM turi mokėti tiesiogiai kiekvienai valstybei narei, kurioje SPM yra mokėtinas. Atitinkamai kiekviena valstybė narė turėtų turėti teisę tiesiogiai reikalauti apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, kad jis tą mokestį sumokėtų; ta valstybė narė taip pat turėtų turėti teisę vykdyti mokesčio auditą ir imtis kontrolės priemonių apmokestinamojo asmens SPM prievolei patikrinti. Tokios vykdymo ir kontrolės priemonės turėtų būti reglamentuojamos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje SPM yra mokėtinas, taikomomis taisyklėmis ir procedūromis;
- (37) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti apskaitos, įrašų tvarkymo ar kitas prievoles, kuriomis siekiama užtikrinti, kad mokėtinas SPM būtų iš tikrųjų sumokėtas, taip pat kitas priemones, susijusias su mokesčio vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo prevencija;
- (38) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, susijusias su vykdytinomis administracinėmis prievolėmis ir keitimusi informacija, kuri būtina vienos bendros prieigos veikimui, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Komisija taip pat turėtų turėti galimybę siūlyti bendras taisykles, susijusias su apskaitos, įrašų tvarkymo ar kitomis prievolėmis, kurias turi nustatyti valstybės

narės. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹¹;

- (39) valstybės narės prirėikus turėtų pasinaudoti Sąjungos priimtomis nuostatomis dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių klausimais, kaip antai Tarybos direktyvomis 2011/16/ES¹² ir 2010/24/ES¹³, ar kitomis tarptautiniu mastu turimomis priemonėmis, kaip antai daugiašale Konvencija dėl savitarpio administracinės pagalbos mokesčių srityje, EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos 26 straipsniu ir EBPO pavyzdiniu susitarimu dėl keitimosi informacija mokesčių srityje;
- (40) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁴ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (41) šios direktyvos tikslas – saugoti bendrosios rinkos vientisumą, užtikrinti jos tinkamą veikimą ir užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui. Kadangi tų tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl tų tikslų pobūdžio ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹² 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

¹³ 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

¹⁴ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 skyrius

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis *Dalykas*

Šia direktyva nustatoma bendra skaitmeninių paslaugų mokesčio (toliau – SPM), kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistema.

2 straipsnis *Terminų apibrėžtys*

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) subjektas – juridinis asmuo arba juridinė struktūra, vykdančys veiklą arba per įmonę, arba per struktūrą, kuri mokesčių tikslais yra skaidri;
- (2) finansinės apskaitos tikslais konsoliduota įmonių grupė – visi subjektai, visapusiškai įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą;
- (3) skaitmeninė sąsaja – naudotojams prieinama programinė įranga, įskaitant interneto svetainę ar jos dalį, ir taikomosios programos, įskaitant mobiliąsias programėles;
- (4) naudotojas – fizinis asmuo arba įmonė;
- (5) skaitmeninis turinys – skaitmenine forma pateikti duomenys, pavyzdžiui, kompiuterinės programos, taikomosios programos, muzika, vaizdo medžiaga, tekstai, žaidimai ir bet kuri kita programinė įranga, išskyrus skaitmeninės sąsajos duomenis;
- (6) interneto protokolo (IP) adresas – į tinklą sujungtiems įrenginiams priskirta skaitmenų eilė ryšiams internete palengvinti;
- (7) mokestinis laikotarpis – kalendoriniai metai.

3 straipsnis *Apmokestinamos pajamos*

1. Šioje direktyvoje apmokestinamomis pajamomis laikomos pajamos, kurias subjektas gauna teikdamas kiekvieną iš šių paslaugų:
 - (a) skaitmeninėje sąsajoje skelbdamas tos sąsajos naudotojams skirtą reklamą;
 - (b) teikdamas naudotojams daugiašalę skaitmeninę sąsają, kuri naudotojams padeda rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti ir kuri gali palengvinti susijusį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų;
 - (c) perduodamas duomenis, surinktus apie naudotojus ir sugeneruotus remiantis naudotojų veikla skaitmeninėse sąsajose.
2. 1 dalyje nurodytos pajamos apima visas bendrąsias pajamas, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus panašius mokesčius.

3. 1 dalies a punktas taikomas nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninė sąsaja priklauso subjektui, kuris atsakingas už reklamos skelbimą toje sąsajoje. Jei ta skaitmeninė sąsaja nepriklauso reklamą skelbiančiam subjektui, laikoma, kad paslaugą, kuriai taikomas a punktas, teikia tas subjektas, o ne sąsajos savininkas.
4. 1 dalies b punktas netaikomas:
 - (a) skaitmeninės sąsajos teikimui, kai vienintelis arba pagrindinis tą sąsają teikiančio subjekto tikslas yra teikti naudotojams skaitmeninį turinį, ryšių arba mokėjimo paslaugas;
 - (b) bet kokioms prekybos vietos arba sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko teikiamoms paslaugoms, nurodytoms Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnio 1–9 punktuose;
 - (c) bet kokioms reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjo teikiamoms paslaugoms, nurodytoms Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnio 1–9 punktuose, arba paslaugoms, susijusioms su paskolų teikimo palengvinimu;
5. 1 dalies c punktas netaikomas prekybos vietos, sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko arba reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjo atliekamam duomenų perdavimui.
6. 4 ir 5 dalyse:
 - (a) terminai „prekybos vieta“ ir „sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas“ vartojami Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 24 ir 20 punktuose atitinkamai nustatyta reikšme;
 - (b) terminas „reguliuojamų sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjas“ reiškia sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, kuriam taikomi veiklos leidimo arba priežiūros reikalavimai pagal bet kokią sutelktinio finansavimo paslaugų reguliavimui skirtą suderinimo priemonę, priimtą pagal Sutarties 114 straipsnį.
7. Šioje direktyvoje apmokestinamomis pajamomis nelaikomos pajamos, kurias subjektas, priklausantis finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, gauna teikdamas paslaugą, kuriai taikoma 1 dalis, kitam tai pačiai grupei priklausančiam subjektui.
8. Jeigu subjektas, priklausantis finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, teikia paslaugą, kuriai taikoma 1 dalis, o apmokestinamas pajamas, kurios gaunamos teikiant tą paslaugą, gauna kitas tai grupei priklausantis subjektas, taikant šią direktyvą laikoma, kad tas apmokestinamas pajamas gavo tą paslaugą teikiantis subjektas.
9. Paslaugos, kurioms taikoma 1 dalis, šios direktyvos 2 ir 3 skyriuose nurodomos kaip apmokestinamos paslaugos.

4 straipsnis
Apmokestinamasis asmuo

1. Mokestininiu laikotarpiu apmokestinamasis asmuo yra subjektas, kuris atitinka abi šias sąlygas:
 - (a) bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma, kurią už atitinkamus finansinius metus deklaravo subjektas, viršija 750 000 000 EUR;

- (b) bendra apmokestinamų pajamų, kurias atitinkamais finansiniais metais subjektas gavo Sąjungoje, suma viršija 50 000 000 EUR.
2. Jei subjektas pajamas nurodo arba gauna ne eurais, o kita valiuta, siekiant taikyti 1 dalį pajamos perskaičiuojamos į eurus taikant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutinę atitinkamų finansinių metų dieną paskelbtą valiutos kursą, arba, jeigu tą dieną valiutos kursas neskelbiamas, ankstesnę dieną paskelbtą valiutos kursą.
 3. 1 ir 2 dalyse terminas „atitinkami finansiniai metai“ reiškia finansinius metus, už kuriuos pateikta naujusia iš turimų finansinių ataskaitų, kurias subjektas paskelbė iki atitinkamo mokesčio laikotarpio pabaigos.
 4. Siekiant pagal 1 dalies b punktą nustatyti, ar apmokestinamos pajamos yra gautos Sąjungoje, vadovaujamosi 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta taisykle.
 5. Taikant šią direktyvą, apmokestinamos pajamos pripažįstamos gautomis suėjus jų gavimo terminui nepriklausomai nuo to, ar atitinkamos sumos iš tikrųjų buvo sumokėtos.
 6. Jeigu 1 dalyje nurodytas subjektas priklauso finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, 1 dalis taikoma visos tos grupės visame pasaulyje gautoms pajamos, apie kurias pranešė ta grupė, ir tos grupės Sąjungoje gautoms apmokestinamoms pajamoms.

2 skyrius

APMOKESTINIMO VIETA, PRIEVOLĖ MOKĖTI MOKESTĮ IR MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

5 straipsnis Apmokestinimo vieta

1. Taikant šią direktyvą, mokestiniu laikotarpiu subjekto gautos apmokestinamos pajamos laikomos tuo mokestiniu laikotarpiu gautomis tam tikroje valstybėje narėje, jeigu apmokestinamos paslaugos naudotojai tuo mokestiniu laikotarpiu yra toje valstybėje narėje.

Pirma pastraipa taikoma nepriklausomai nuo to, ar tokie naudotojai prie tų pajamų atsiradimo prisidėjo piniginiu įnašu.

2. Laikoma, kad apmokestinamų paslaugų naudotojas mokestiniu laikotarpiu yra tam tikroje valstybėje narėje, jei:

- (a) paslaugos, kuriai taikomas 3 straipsnio 1 dalies a punktas, atveju – atitinkama reklama naudotojo įrenginyje pasirodo, kai įrenginiu naudojama priegai prie skaitmeninės sąsajos toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu;

- (b) paslaugos, kuriai taikomas 3 straipsnio 1 dalies b punktas, atveju:

- i) jei paslauga susijusi su daugiašale skaitmenine sąsaja, kuri palengvina susijusių prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, – naudotojas toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu naudojasi įrenginiu priegai prie sąsajos ir toje sąsajoje tuo mokestiniu laikotarpiu sudaro susijusių sandorį;

- ii) jei paslauga susijusi su tokios rūšies daugiašale skaitmenine sąsaja, kuriai i punktas netaikomas, – naudotojas visu tuo mokestiniu laikotarpiu ar tam tikru jo metu turi paskyrą, kuri jam leidžia prisijungti prie skaitmeninės sąsajos, arba ta paskyra buvo atidaryta naudojantis įrenginiu toje valstybėje narėje;

- (c) jei paslaugai taikomas 3 straipsnio 1 dalies c punktas, – duomenys, sugeneruoti dėl to, kad naudotojas toje valstybėje narėje naudojosi įrenginiu priegai prie skaitmeninės sąsajos tuo mokestiniu laikotarpiu ar bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu, yra perduoti tuo mokestiniu laikotarpiu.

3. Kiekvienu mokestiniu laikotarpiu visų subjekto apmokestinamųjų pajamų dalis, kuri pagal 1 dalį laikoma gauta tam tikroje valstybėje narėje, nustatoma taip:

- (a) apmokestinamųjų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies a punktas, dalis nustatoma proporcingai reklamos pasirodymo naudotojų įrenginiuose kartų skaičiui tuo mokestiniu laikotarpiu;

- (b) apmokestinamųjų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies b punktas, dalis:

- i) jei paslauga susijusi su daugiašale skaitmenine sąsaja, kuri palengvina susijusių prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, – proporcingai naudotojų, kurie skaitmeninėje sąsajoje tuo mokestiniu laikotarpiu sudarė susijusius sandorius, skaičiui;

- ii) jei paslauga susijusi su daugiašale skaitmenine sąsaja, kuriai 1 punktą netaikomas, – proporcingai naudotojų, kurie visu tuo mokestiniu laikotarpiu ar tam tikru jo metu turi paskyrą, kuri jiems leido prisijungti prie tos skaitmeninės sąsajos, skaičiui;
 - (c) apmokestinamų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies c punktas, dalis – proporcingai skaičiui naudotojų, kurių duomenys, perduoti tuo mokestiniu laikotarpiu, buvo sugeneruoti dėl to, kad tie naudotojai naudojo įrenginiu prieigai prie skaitmeninės sąsajos tuo mokestiniu laikotarpiu arba ankstesniu laikotarpiu.
4. Siekiant nustatyti apmokestinamų pajamų, už kurias turi būti mokamas SPM, apmokestinimo vietą, nėra atsižvelgiama į toliau išvardytus elementus:
- (a) susijusio prekių tiekimo arba paslaugų teikimo tiesiogiai tarp 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos daugiašalės skaitmeninės sąsajos naudotojų atveju – į susijusio tiekimo vietą;
 - (b) į vietą, iš kurios atliktas bet koks mokėjimas už apmokestinamą paslaugą.
5. Taikant šį straipsnį, valstybė narė, kurioje naudojama naudotojo įrenginiu, nustatoma pagal įrenginio interneto protokolo (IP) adresą, arba, jei reikia nustatyti tiksliau, pagal bet kurią kitą geografinės vietos nustatymo būdą.
6. Šios direktyvos taikymo tikslais iš naudotojų gali būti renkami tik duomenys apie naudotojų buvimą valstybėje narėje, iš kurių negalima nustatyti tų naudotojų tapatybės.

6 straipsnis
Prievolė mokėti mokestį

SPM tam tikroje valstybėje narėje privaloma mokėti už apmokestinamų pajamų, kurias apmokestinamasis asmuo gavo mokestiniu laikotarpiu, dalį, kuri pagal 5 straipsnį laikoma gauta toje valstybėje narėje. SPM toje valstybėje narėje tampa mokėtinas kitą darbo dieną po to mokestinio laikotarpio pabaigos.

7 straipsnis
Mokesčio apskaičiavimas

Valstybei narei už mokestinį laikotarpį mokėtinas SPM apskaičiuojamas 6 straipsnyje nurodytai apmokestinamų pajamų daliai taikant SPM tarifą.

8 straipsnis
Tarifas

SPM tarifas yra 3 %.

3 skyrius

PRIEVOLĖS

9 straipsnis

Už mokesčio mokėjimą ir prievolių vykdymą atsakingas asmuo

1. SPM moka ir šiame skyriuje nustatytas prievolės vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris teikia apmokestinamas paslaugas.
2. Finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei grupės viduje leidžiama paskirti vieną subjektą, kuris būtų atsakingas už SPM mokėjimą ir šiame skyriuje nustatytą prievolių vykdymą kiekvieno tai grupei priklausančio apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, vardu.

10 straipsnis

Registravimasis

1. Apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kad jis privalo mokėti SPM vienoje ar daugiau valstybių narių.
2. Pranešimas pateikiamas elektroniniu būdu ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo pirmojo apmokestinamo mokesčio laikotarpio, už kurį apmokestinamasis asmuo privalo sumokėti SPM pagal šią direktyvą (toliau – pirmasis apmokestinamas mokesčio laikotarpis), pabaigos.
3. Registravimosi valstybė narė yra:
 - (a) valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo privalo sumokėti SPM už pirmąjį apmokestinamą mokesčio laikotarpį;
 - (b) jei apmokestinamasis asmuo SPM už tą mokesčio laikotarpį privalo sumokėti daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, – viena iš tų valstybių narių, kurią pasirenka apmokestinamasis asmuo.
4. Pranešime, kurį reikalaujama pateikti pagal 1 dalį, apie apmokestinamąjį asmenį pateikiama bent ši informacija:
 - (a) pavadinimas;
 - (b) prekybinis pavadinimas (jei skiriasi nuo pavadinimo);
 - (c) pašto adresas;
 - (d) elektroninio pašto adresas;
 - (e) nacionalinis mokesčio mokėtojo kodas, jei toks yra;
 - (f) asmens ryšiams vardas ir pavardė;
 - (g) telefono numeris;
 - (h) valstybės narės, kuriose apmokestinamasis asmuo privalo mokėti SPM;
 - (i) IBAN arba OBAN numeris.
5. Apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybei narei praneša, jei pasikeičia bet kokia pagal 4 dalį pateikta informacija.

6. Kai subjektas yra paskirtas pagal 9 straipsnio 2 dalį, to paskirtojo subjekto pagal šį straipsnį pateikta informacija apie kiekvieną grupei priklausantį apmokestinamąjį asmenį apima ir informaciją apie jį patį pagal 4 dalies a–g punktus.
7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų bendrą pranešimo, kurį reikalaujama pateikti pagal šį straipsnį, formatą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

11 straipsnis
Mokėtojo kodas

1. Registravimosi valstybė narė apmokestinamajam asmeniui suteikia individualų SPM mokėtojo kodą ir tą kodą apmokestinamajam asmeniui praneša elektroniniu būdu per 10 darbo dienų nuo pranešimo pagal 10 straipsnį gavimo dienos.
2. Kiekvienas individualus mokėtojo kodas prasideda priešdėliu pagal ISO 3166 dviraidsį kodą, pagal kurį nustatoma registravimosi valstybė narė. Graikija ir Jungtinė Karalystė atitinkamai naudoja priešdėlius „EL“ ir „UK“.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad naudojant jų registravimo sistemas būtų galima identifikuoti apmokestinamuosius asmenis, ir tvarko mokėtojų registrą, kuriame nurodomi visi jų suteikti individualūs mokėtojo kodai.

12 straipsnis
Pašalinimas iš mokėtojų registro

1. Apmokestinamasis asmuo elektroniniu būdu praneša registravimosi valstybei narei apie bet kurią iš šių aplinkybių:
 - (a) apmokestinamasis asmuo nustoja gauti apmokestinamas pajamas, kurios pagal šią direktyvą laikomos gautomis Sąjungoje;
 - (b) apmokestinamasis asmuo praranda apmokestinamojo asmens statusą;
 - (c) apmokestinamasis asmuo nustoja egzistuoti;
 - (d) apmokestinamasis asmuo netenka prievolės Sąjungoje mokėti SPM dėl bet kurios kitos priežasties.
2. Registravimosi valstybė narė apmokestinamąjį asmenį pašalina iš mokėtojų registro pasibaigus 60 darbo dienų laikotarpiui, einančiam po mokestinio laikotarpio, per kurį buvo pranešta 1 dalyje nurodyta informacija, pabaigos.
3. Jei iš mokėtojų registro pašalintas apmokestinamasis asmuo vėl įgyja prievolę Sąjungoje mokėti SPM, taikomas 10 straipsnis. 10 straipsnyje pateikiamos nuorodos į pirmąjį apmokestinamą mokestinį laikotarpį suprantamos atitinkamai.

13 straipsnis
Registravimosi valstybės narės pakeitimas

1. Jei apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybę narę pasirinko pagal 10 straipsnio 3 dalies b punktą, apmokestinamasis asmuo to pasirinkimo privalo laikytis pirmąjį apmokestinamą mokestinį laikotarpį, dėl kurio pateiktas pranešimas pagal 10 straipsnį, ir ateinančius du mokestinius laikotarpius.

2. Jei apmokestinamasis asmuo netenka prievolės mokėti SPM toje pagal 10 straipsnio 3 dalies b punktą pasirinktoje registravimosi valstybėje narėje, apmokestinamasis asmuo pasirenka kitą registravimosi valstybę narę pagal 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
3. Apie bet kokį apmokestinamojo asmens registravimosi valstybės narės pakeitimą pranešama esamai registravimosi valstybei narei ir tas pakeitimas įsigalioja nuo mokestinio laikotarpio, einančio po mokestinio laikotarpio, kuriuo ta informacija buvo pranešta. Esama registravimosi valstybė narė pašalina apmokestinamąjį asmenį iš mokėtojų registro pagal 12 straipsnio 2 dalį.
4. Tas apmokestinamasis asmuo pateikia pranešimą pagal 10 straipsnį naujai registravimosi valstybei narei, o tame straipsnyje nurodytas pirmasis apmokestinamas mokestinis laikotarpis yra tas mokestinis laikotarpis, nuo kurio įsigalioja tas pakeitimas.

14 straipsnis
SPM deklaracija

Apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybei narei už kiekvieną mokestinį laikotarpį teikia SPM deklaraciją. Deklaracija pateikiama elektroniniu būdu per 30 darbo dienų nuo mokestinio laikotarpio, už kurį ji teikiama, pabaigos.

15 straipsnis
SPM deklaracijoje nurodoma informacija

1. SPM deklaracijoje nurodoma ši informacija:
 - (a) 11 straipsnyje nurodytas individualus mokėtojo kodas;
 - (b) kiekvienai valstybei narei, kurioje už atitinkamą mokestinį laikotarpį yra mokėtinas SPM – bendra apmokestinamų pajamų, laikomų apmokestinamojo asmens gautomis toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu, suma ir nuo tos sumos toje valstybėje narėje už tą mokestinį laikotarpį mokėtina SPM suma;
 - (c) visas apmokestinamojo asmens visose valstybėse narėse už atitinkamą mokestinį laikotarpį mokėtinas SPM.
2. SPM deklaracijoje taip pat nurodoma su tuo mokestiniu laikotarpiu susijusi bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma ir bendra Sąjungoje apmokestinamų pajamų suma, taikytinos 4 straipsnio 1 dalies tikslais.
3. Registravimosi valstybė narė gali reikalauti, kad sumos deklaracijoje būtų nurodomos jos nacionaline valiuta.
4. Gavusi SPM deklaraciją, registravimosi valstybė narė tai deklaracijai nedelsdama suteikia SPM deklaracijos numerį.
5. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad naudojant jų registravimo sistemas būtų galima identifikuoti SPM deklaracijas, ir tvarko SPM deklaracijų registravimo registrą, kuriame nurodomi visi jų suteikti individualūs SPM deklaracijų numeriai.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų bendrus SPM deklaracijos ir SPM deklaracijos numerio formatus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

16 straipsnis
Mokėjimo tvarka

1. Visą apmokestinamojo asmens visose valstybėse narėse už mokestinį laikotarpį mokėtiną SPM apmokestinamasis asmuo sumoka registravimosi valstybėje narėje.
2. Visas mokėtinas SPM registravimosi valstybei narei sumokamas ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo atitinkamo mokestinio laikotarpio pabaigos, o mokėdamas mokestį apmokestinamasis asmuo nurodo atitinkamos SPM deklaracijos numerį.
3. Jei apmokestinamasis asmuo mokėjimą atlieka nenurodydamas atitinkamos SPM deklaracijos numerio, arba jei nurodytas numeris neatitinka jokios pateiktos SPM deklaracijos, registravimosi valstybė narė imasi veiksmų, kad išsiaiškintų šį klausimą. Jeigu klausimas lieka neišspręstas, mokėjimas grąžinamas apmokestinamajam asmeniui ir nėra laikomas atliktu pagal 1 ir 2 dalis.
4. Mokėjimas atliekamas į registravimosi valstybės narės nurodytą banko sąskaitą.
5. Registravimosi valstybė narė gali reikalauti, kad mokėjimas būtų atliekamas jos nacionaline valiuta.
6. Registravimosi valstybė narė, gavusi visą atitinkamoje SPM deklaracijoje nurodytą mokėtiną SPM viršijantį mokėjimą, permokėtą sumą grąžina tiesiogiai atitinkamam apmokestinamajam asmeniui.
7. Jei registravimosi valstybė narė gavo mokėjimą pagal SPM deklaraciją, kuri, kaip nustatyta paskiau, buvo užpildyta neteisingai ir buvo pakeista pagal 17 straipsnį, ir jeigu tą sumą ta valstybė narė jau paskirstė visoms valstybėms narėms, kuriuose SPM yra mokėtinas, kiekviena tų valstybių narių tiesiogiai grąžina apmokestinamajam asmeniui atitinkamą kiekvienai jų permokėtos sumos dalį.

17 straipsnis
SPM deklaracijos pakeitimai

1. SPM deklaracijoje nurodytus skaičius galima pakeisti tik iš dalies keičiant tą deklaraciją, o ne tikslinant paskesnę deklaraciją.
2. 1 dalyje nurodyti pakeitimai registravimosi valstybei narei elektroniniu būdu pateikiami per trejus metus nuo dienos, kurią turėjo būti pateikta pradinė deklaracija. Pakeitimai, atliekami pasibaigus tam laikotarpiui, reglamentuojami atitinkamai pagal kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje SPM yra mokėtinas, taikomas taisyklės ir procedūras.
3. Apmokestinamasis asmuo bet kokią papildomą mokėtino SPM mokėjimą, susijusį su 1 dalyje minėtais pakeitimais, registravimosi valstybei narei atlieka pagal 16 straipsnį, o nuorodos į „visą mokėtiną SPM“ suprantamos atitinkamai. Bet koks sumokėto SPM grąžinimas apmokestinamajam asmeniui, susijęs su 1 dalyje minėtais pakeitimais, atliekamas pagal 16 straipsnio 7 dalį.

18 straipsnis

Apskaita, įrašų tvarkymas, kova su sukčiavimu, vykdymo užtikrinimas ir kontrolės priemonės

1. Valstybės narės nustato apskaitos, įrašų tvarkymo ir kitas prievoles, kuriomis siekiama užtikrinti, kad mokesčių administratoriams mokėtinas SPM būtų iš tikrųjų sumokėtas. Tokios taisyklės valstybėje narėje turi būti taikomos bet kuriam subjektui, kuris toje valstybėje narėje privalo mokėti SPM, nepriklausomai nuo to apmokestinamojo asmens registravimosi valstybės narės.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų priemones, kurių turi būti imamasi pagal 1 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.
3. Valstybės narės gali priimti priemones, susijusias su SMP vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo SPM prevencija.
4. Pagal 10 straipsnį pasirinkta registravimosi valstybė narė, vykdydama šiame skyriuje nustatytas prievoles, veikia kitų valstybių narių, kuriose SPM yra mokėtinas, vardu, tačiau apmokestinamasis asmuo SPM turi mokėti tiesiogiai kiekvienai valstybei narei, kurioje SPM yra mokėtinas. Atitinkamai, kiekviena valstybė narė, kurioje SPM yra mokėtinas, turi teisę tiesiogiai reikalauti, kad atitinkamas apmokestinamasis asmuo sumokėtų SPM. Tuo tikslu taikomos kiekvienos tokios valstybės narės taisyklės ir procedūros, įskaitant taisykles ir procedūras, susijusias su nuobaudomis, delspinigiais ir kitais mokesčiais už pavėluotai sumokėtą arba nesumokėtą SPM, taip pat taisyklės ir procedūros, susijusios su skolų išieškojimu.
5. Valstybių narių mokesčio auditai ir kontrolės priemonės, kuriomis siekiama patikrinti visą informaciją ir veiksmus, susijusius su apmokestinamojo asmens prievolės mokėti SPM toje valstybėje narėje apskaičiavimu, reglamentuojamos pagal toje valstybėje narėje taikomas taisykles ir procedūras.

19 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą instituciją, kuri toje valstybėje narėje atsakinga už visų aspektų, susijusių su šiame skyriuje ir 4 skyriuje nustatytais prievolėmis, administravimą, ir praneša Komisijai tos institucijos pavadinimą bei elektroninio pašto adresą. Kompetentingų institucijų pavadinimus ir elektroninio pašto adresus Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 skyrius

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

20 straipsnis

Keitimasis informacija apie registravimąsi

1. Registravimosi valstybė narė bet kokį pagal 10 straipsnį gautą pranešimą perduoda kiekvienos valstybės narės, kurioje mokėtinas SPM, kompetentingai institucijai. Pranešimas perduodamas per 10 darbo dienų nuo to pranešimo gavimo dienos.
2. Registravimosi valstybė narė kiekvienai tokiai valstybei narei taip pat praneša individualų mokėtojo kodą, kuris atitinkamam apmokestinamajam asmeniui suteiktas pagal 11 straipsnį.
3. Be to, registravimosi valstybė narė apie bet kokį pagal 12 straipsnį atliktą pašalinimą iš mokėtojų registro informuoja kiekvieną valstybę narę, kurioje SPM yra mokėtinas, per 10 darbo dienų nuo pašalinimo dienos.

21 straipsnis

Keitimasis informacija apie SPM deklaraciją

1. Registravimosi valstybė narė pagal 14 straipsnį jai pateiktas SPM deklaracijas ar bet kuriuos pagal 17 straipsnį atliktus SPM deklaracijų pakeitimus perduoda kiekvienos valstybės narės, kurioje SPM yra mokėtinas, kompetentingai institucijai. Deklaracijos ir pakeitimai perduodami per 10 darbo dienų nuo jų gavimo dienos.
2. Jei SPM deklaracijoje sumos nurodytos ne eurais, o kita valiuta, registravimosi valstybė narė sumas perskaičiuoja į eurus taikydamą valiutos kursą, kuris *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas paskutinę mokesčio laikotarpio, už kurį teikiama deklaracija, dieną, arba, jei tą dieną valiutos kursas neskelbiamas, ankstesnę dieną paskelbtą valiutos kursą, ir tą informaciją kartu su deklaracija arba pagal 1 dalį jai perduotu pakeitimu perduoda atitinkamoms valstybėms narėms.
3. Registravimosi valstybė narė kiekvienos valstybės narės, kurioje SPM yra mokėtinas, kompetentingoms institucijoms perduoda bet kokią kitą informaciją, kuri būtina, kad kiekvieną mokėjimą būtų galima susieti su atitinkama SPM deklaracija.

22 straipsnis

Keitimasis informacija apie mokėjimą

1. Registravimosi valstybė narė užtikrina, kad suma, kurią apmokestinamasis asmuo sumokėjo pagal 16 straipsnį ir kuri atitinka kitoje nei registravimosi valstybė narė mokėtiną SPM, būtų pervesta tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai. Pavedimas atliekamas per 10 darbo dienų nuo to mokėjimo gavimo dienos.
2. 1 dalyje nurodyta suma pervadama eurais į tos kitos valstybės narės nurodytą banko sąskaitą.
3. Valstybės narės praneša kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms banko sąskaitos, kuria turi būti naudojamosi 2 dalies tikslais, numerį.

4. Bet kokia suma, kurią registravimosi valstybė narė gavo ne eurais, o kita valiuta, perskaičiuojama į eurus taikant valiutos kursą, kuris *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas paskutinę mokesčio laikotarpio, už kurį teikiama deklaracija, dieną, arba, jei tą dieną valiutos kursas neskelbiamas, ankstesnę dieną paskelbtą valiutos kursą.
5. Jei apmokestinamasis asmuo moka tik dalį viso mokėtino SPM, registravimosi valstybė narė užtikrina, kad ta dalis būtų pervesta valstybių narių, kuriose SPM yra mokėtinas, kompetentingoms institucijoms, atsižvelgdama į kiekvienoje valstybėje narėje mokėtino mokesčio dalį. Registravimosi valstybė narė apie tai informuoja valstybių narių, kuriose SPM yra mokėtinas, kompetentingas institucijas.
6. Jeigu valstybė narė, kurioje SPM yra mokėtinas, permokėtą sumą pagal 16 straipsnio 7 dalį grąžino tiesiogiai apmokestinamajam asmeniui, ta valstybė narė informuoja registravimosi valstybę narę apie tokias sugrąžintas sumas.

23 straipsnis
Keitimosi informacija būdai

1. Pagal šį skyrių teiktina informacija ir dokumentai perduodami elektroniniu būdu.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų tokios informacijos ir dokumentų perdavimo techninius reikalavimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

5 skyrius

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

25 straipsnis Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [2019 m. gruodžio 31 d.] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.
Tas nuostatas jos taiko nuo [2020 m. sausio 1 d.].
Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

26 straipsnis Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*